

แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม

Clothing under regulation

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจสอบศิลปนิพนธ์

.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิรันดร์ หอยสังข์ทอง)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โภกาจรีส นันทวัน)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิยมาลัยแก้ว)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ณัฐณรรักษ์ บัวลอย)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม
	Clothing under regulation
ชื่อ	นางสาว ศุภาลักษณ์ เฟื่องรุ่ง
รหัสนักศึกษา	57020524
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิกร คงคา

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุด “แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม” เป็นกระบวนการของการเย็บผ้าโดยใช้เครื่องจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม เป็นศิลปะการจัดวาง และภาพถ่าย โดยคัดเลือกเสื้อผ้าที่เกิดจากเสื้อผ้าที่เป็นเครื่องแบบ เสื้อผ้าที่เกิดการผลิตจำนวนมาก เสื้อนักเรียน กางเกงนักเรียน ชุดเครื่องแบบของพนักงาน โดยใช้การสร้างต้นแบบการตัดเย็บให้ต่อเนื่องกัน การทำซ้ำ

ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานที่แสดงถึงการเสียดสีชุดเครื่องแบบของสังคมเพื่อให้ผู้คนได้ตระหนัก เกิดการตั้งคำถามภายใต้สิ่งที่ว่า กฎเกณฑ์ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในแบบใดแบบหนึ่ง การใส่ชุดเครื่องแบบถือเป็นวัฒนธรรมอำนาจนิยมอย่างหนึ่งกับชุดเครื่องแบบของมนุษย์ในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์เรื่อง “แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม” นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผ.ศ. วุฒิกร คงคา ขอขอบคุณ ผ.ศ. วุฒิกร คงคา และผู้ทรงความรู้ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ช่วยอธิบายให้เข้าใจถึงหลักสำคัญของเนื้อหา ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ซึ่งนับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณแหล่งทุน กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาและผู้สนับสนุนในการแสดงงาน ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้ สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ศุภลักษณ์ เฟื่องรุ่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	30
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	33
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	34
3.2 กระบวนการสร้างงาน	39
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	45
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	45
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	46
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	50
บทที่ 5 บทสรุป	54
เอกสารอ้างอิง	55
ภาพผลงานศิลปะ	56
ประวัติผู้เขียน	61

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพการประท้วงวันแรงงานทั่วโลก	19
2. ภาพการประท้วงรุนแรงในวันแรงงาน ทั่วโลกทั่วโลก 2561 ที่ประเทศสเปน	20
3. ภาพจากบ้านที่แม่ของข้าพเจ้านั่งทำงาน(20เมษายน2561)	25
4. ภาพชิ้นส่วนการตัดเย็บของแม่ (23เมษายน2561)	25
5. ภาพโรงงานเย็บผ้า	25
6. ภาพพนักงาน โรงงานที่มียูนิฟอร์มเหมือนกัน	26
7. ภาพนักศึกษาที่นั่งกันเป็นระเบียบด้วยชุดนักศึกษาที่เหมือนกัน	26
8. ภาพร้านยูนิโคล	26
9. ภาพชั้นวางเสื้อผ้าจากร้านยูนิโคล	27
10. ภาพ Kaarina Kaikkonen: The Blue Route, 2013	27
11. Original Lamda colour photograph	29
12. ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 1	31
13. ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 2	32
14. ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 3	32
15. ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 4	32
16. ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 5	33
17. ชุดที่ 2 ร่างชั้นที่ 1	33
18. ชุดที่ 2 ร่างชั้นที่ 2	34
19. ชุดที่ 2 ร่างชั้นที่ 3	34
20. ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 1	35
21. ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 2	35
22. ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 3	35
23. ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 4	36
24. ภาพผ้าคอตตอน และ ผ้าไหมอิตาลี	36
25. ภาพเข็ม ค้าย กระจุม ใช้ในการตัดเย็บ	37
26. ภาพต้นแบบการตัดผ้าของภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	37
27. ภาพการรีดผ้ากาวเพื่อเตรียมเข้าสู่ขั้นตอนการเย็บ	38

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. ภาพขั้นตอนการรีดผ้าขาวเคมีใส่ปกคอเสื้อเสร็จ เตรียมเย็บ	38
29. ภาพงานภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2 เหลือขั้นตอนในการเย็บขอบเอวกางเกง	39
30. ภาพจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายภาพ	39
31. ขั้นตอนการถ่ายภาพ	40
32. ภาพโครงเหล็กไว้สำหรับติดตั้ง	40
33. ภาพการพันสีรองพื้น โครงเหล็ก	41
34. ภาพการตัดตั้งตัวงานที่เสร็จสมบูรณ์	41
35. ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นในผลงานชั้นที่ 1	43
36. ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นของผลงานชั้นที่ 2	43
37. ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นของผลงานชั้นที่ 3	43
38. ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นของผลงานชั้นที่ 4	44
39. ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชั้นที่ 1	44
40. ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชั้นที่ 2	44
41. ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชั้นที่ 3	45
42. ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของผลงานชั้นที่ 1	45
43. ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของผลงานชั้นที่ 2	45
44. ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของผลงานชั้นที่ 3	46
45. ภาพพื้นผิวของผ้าไหมอิตาลีและผ้าคอตตอน	46
46. ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 1	46
47. ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 2	47
48. ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 3	47
49. ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 4	47
50. ภาพผลงานชั้นที่ 1	48
51. ภาพวิเคราะห์ความหลากหลาย	48
52. ภาพวิเคราะห์ความสมดุล	49
54. ภาพวิเคราะห์ความเป็นเด่น	50
55. ภาพวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว	50

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
56. ภาพวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว	51
57. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	56
58. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2	57
59. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3	58
60. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4	59
61. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 5	60

บทที่ 1

บทนำ

สินค้าเสื้อผ้าถือเป็นปัจจัย 4 ของมนุษย์มองเห็นได้ง่าย ต้องการในการดำรงชีวิตทั้งปกปิดร่างกาย ให้ความอบอุ่น จนกระทั่งในปัจจุบันเสื้อผ้าได้กลายเป็นสินค้าที่มีความต้องการสูง บ่งบอกลักษณะฐานะ สร้างอัตลักษณ์ อุตสาหกรรมแฟชั่นได้ชี้นำผู้บริโภค ความปรารถนาของผู้บริโภคทำให้เกิดการผลิตจำนวนมาก สร้างมายาคติต่อวัฒนธรรม

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันนี้ชุดเครื่องแบบมีการพูดถึงในช่วง 4-5 ปีมานี้บ่อยครั้ง ข้าพเจ้าให้ความสนใจเรื่องชุดเครื่องแบบ(Uniform) ความเป็นชุดเครื่องแบบ ที่เป็นสัญลักษณ์ได้ทั้งความมีอำนาจ เครื่องแบบถูกออกแบบแล้วตัดเย็บขึ้นมาจากระบบแบบแผนกองทัพ ที่มีความต้องการให้ผู้สวมใส่อยู่ในรูป รอยแบบเดียวกัน หมู่เหล่าเดียวกันกำกับชักจูงให้คนไปในทิศทางเดียวกันภายใต้กรอบกฎของ ในขณะเดียวกันมันก็ทำหน้าที่ สลายความปัจเจกบุคคลของผู้สวมใส่ไปแล้วก็จำแนกสถานะระหว่างบุคคลออกจากกันที่ส่งผลต่อสังคม วัฒนธรรม การเมือง โดยข้าพเจ้านำเสนอผลงานเป็น สินค้าที่มีการผลิตจำนวนมาก(Mass production) เนื่องจากบ้านของข้าพเจ้าเย็บผ้าสำเร็จรูป ต้องการทำเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่พูดถึง สินค้าที่มีการผลิตจำนวนมาก(Mass production) ที่ถูกกดขี่ ทางวัฒนธรรมและสังคม

ข้าพเจ้าเกิดความสงสัย ความเป็นชุดเครื่องแบบในความเป็นวัฒนธรรม และทุนนิยมภายใต้ชุดเครื่องแบบที่สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อย สลายความเป็นปัจเจกบุคคลจำแนกสถานะของผู้สวมใส่ ความเป็นมนุษย์ที่ต้องทำงานเหมือนกับระบบอุตสาหกรรม ความเป็นอุตสาหกรรมในตัวมนุษย์เอง อะไรที่ทำให้มนุษย์ต้องทำงานเป็นระบบที่ต้องต่อเนื่องกันเหมือนกับเครื่องจักรในระบบอุตสาหกรรม การอาศัยอยู่ร่วมกันในปัจจุบันการที่ต้องพึ่งพากันทำงานเหมือนกับเครื่องจักร การประท้วงของนักเรียนในเรื่องของทรงผม การประท้วงของนักศึกษาในเรื่องเครื่องแต่งกาย เป็นเรื่องของความเป็นระเบียบเรียบร้อย หากแต่ว่าการศึกษาใช้เพียงสติปัญญา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการศึกษาเรื่องเทคนิคแฟชั่นเสื้อผ้าทัศนธาตุของเทคนิคต่างๆสู่การรับรู้แบบศิลปะ
2. ข้าพเจ้าต้องการศึกษาเรื่องโรงงานอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ สภาพแรงงานในปัจจุบัน
3. ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของข้าพเจ้าต่อแฟชั่นเสื้อผ้าและงานศิลปะ
4. ให้ผู้คนได้มีส่วนร่วมกับการงานของข้าพเจ้าในการสวมใส่ รับชม เกิดความรู้สึกอีกัดถูกตรึงไว้กับที่เหมือนถูกบังคับ
5. ให้ผู้คนได้มีส่วนร่วมกับการงานของข้าพเจ้าในการวิพากษ์วิจารณ์และแสดงความเห็นเกี่ยวกับตัวงานและเนื้อหาในเรื่องของการเสียดสีสังคม สะท้อนสังคม
6. เพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สภาพแรงงานในปัจจุบัน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. การทำผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าศึกษาเกี่ยวกับวิธีการทำงานของระบบอุตสาหกรรมเย็บผ้าเกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ โดยการลงมือเย็บผ้า การสร้างต้นแบบในการตัดเย็บแบบทั่วไป ลงมือตัดเย็บด้วยตัวเองลำดับขั้นตอนการผลิตเสื้อผ้าในแต่ละตัว และศึกษาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแฟชั่นเสื้อผ้า
2. Deconstruction art
3. ศิลปะการจัดวาง
4. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด350x80 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด350x60 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด320x30 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด250x120 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาด350x80 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากการที่ข้าพเจ้าช่วยแม่ทำงานอยู่บ่อยๆ แม่ของข้าพเจ้าเป็นช่างเย็บผ้าด้วยความคลุกคลีกับการช่วยแม่ตัดเย็บผ้าโหล ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการทำซ้ำๆวนไปวนมาของขั้นตอนการทำเสื้อผ้าในระบบอุตสาหกรรมจำนวนมากๆ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยเกี่ยวกับพนักงานแรงงาน ความเป็นมนุษย์ที่ต้องทำงานเหมือนกับเครื่องจักรอุตสาหกรรม ความสนใจทางเทคนิคทางแฟชั่นเสื้อผ้า

เสื้อผ้า หรือ เครื่องแต่งกาย หรือ เครื่องนุ่งห่ม เป็นสิ่งที่มนุษย์สวมใส่เพื่อปกป้องร่างกายจากสภาวะอากาศ สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาดสบาย ความสวยงาม และเพื่อสะท้อนถึงสังคม ศาสนา วัฒนธรรม รวมถึง รสนิยมเฉพาะตัวบุคคลด้วย เสื้อผ้าบางชนิดอาจออกแบบให้สวมใส่เฉพาะเพศ แต่ไม่นับกรณีการแต่งตัวข้ามเพศ เสื้อผ้าที่ใส่เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ใส่ไว้เพื่อป้องกันร่างกายไม่ให้ได้รับความอันตรายจากสิ่งแวดล้อมอย่างอากาศแสงแดดที่รุนแรง ความหนาว สูดข้าว ฝน กันแมลง สารเคมี อาวุธ และอันตรายอย่างอื่น มนุษย์ยังประดิษฐ์เสื้อผ้าเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ต่าง ๆ การใช้งาน เช่น ชุดอวกาศ, ชุดเกราะ, ชุดว่ายน้ำ, ชุดดำน้ำ, ชุดกันผึ้ง, เสื้อหนังขับเคลื่อนมอเตอร์ไซค์ เป็นต้น คนเรายังประดิษฐ์ ประดับสิ่งต่าง ๆ ในร่างกายอย่างหมวกก็อาจจะเรียกว่าเครื่องแต่งกาย(<https://th.wikipedia.org/wiki/>)

เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเป็น 1 ในปัจจัย 4 ที่มนุษย์ต้องการในการดำรงชีวิตเพื่อปกป้องร่างกายและให้ความอบอุ่นความเจริญของมนุษย์ทำให้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เสื้อผ้ายังบ่งบอกถึงลักษณะของผู้สวมใส่ได้ด้วย เช่น ฐานะ,เชื้อชาติ, ฯลฯ การพัฒนาของแฟชั่นในแต่ละยุคสมัยแตกต่างกันมาก ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น การเมือง เศรษฐกิจ ภูมิอากาศ ฯลฯ ในคริสต์ ศตวรรษที่ 20 แฟชั่น โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะปี ค.ศ. 1920 – 1930 หรือเรียกว่ายุ ฟลอปเปอร์ ผู้หญิงสวมกระโปรงสั้นเป็นครั้งแรก และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ผู้หญิงออกจากบ้านเพื่อทำงานหาเลี้ยงชีพ ดังนั้นเสื้อผ้าที่สวมใส่ย่อมเปลี่ยนไปเพื่อเอื้อประโยชน์ ในผู้สวมใส่มากขึ้น กางเกงจึงเป็นที่นิยมตั้งแต่ยุคฟลอปเปอร์เป็นต้นมา ความสำคัญของการแต่งกาย เพื่อป้องกันตัวเองจากภัยธรรมชาติ จากอากาศร้อน จากฝน จากหิมะ,เพื่อป้องกันตัวเองจากอันตรายใน โอกาสต่าง ๆ เหมาะกับคนทำงานในอาชีพต่าง ๆ ก่อสร้าง นักดับเพลิง นักบิน วิศวกร ,เพื่อป้องกันตัวเองจากศัตรู โดยเฉพาะศัตรูที่เป็นมนุษย์ด้วยกัน การสวมเสื้อเกราะกันกระสุน หมวกเหล็ก,การต้องการความสวยงาม ทั้งนี้ ขึ้นกับเวลา สถานที่และบุคคล การยอมรับความสุภาพของสถานที่หนึ่งอาจแตกต่างจากสถานที่หนึ่งก็เป็นได้, เพื่อตกแต่งร่างกายและดึงดูดความสนใจ อาจเป็นการประดับร่างกายด้วยเครื่องประดับที่บอกฐานะ ยศ ตำแหน่ง เครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราชย์,สถานภาพทางสังคม เช่นชุดที่เกี่ยวข้องกับอาชีพการงาน ตำแหน่งที่ได้รับ,การแสดงออกทางพิธีการ งานต่าง ๆ ที่กำหนดให้ใส่เสื้อผ้าที่มีความเจาะจง เช่นงานศพ งานสโมสรสันนิบาต,การแบ่งแยกจากกลุ่ม มักเกิดกับวัยรุ่นหรือความต้องการความแตกต่างกันระหว่างองค์กร เช่น เสื้อ blazers ที่สวมเพื่อบอกสถาบันที่สังกัดอยู่ของนักเรียน ชุดของพระในศาสนาคริสต์ที่มีนิกายแตกต่างกัน ชุดนักเรียน เครื่องหมายที่แสดงสัญลักษณ์ของสถาบัน หมวกของพยาบาล,การดึงดูดความสนใจเพศตรงข้าม ,เพื่อความพึงพอใจของตนเอง,สภาพทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคม (<https://nicksudarat41.wordpress.com>)

อิทธิพลของเสื้อผ้าและการประดับตกแต่งร่างกายสามารถได้มาทั้งจากธรรมชาติ การติดต่อค้าขาย การคมนาคม ซึ่งมีผลต่อมนุษย์ในการพัฒนาหรือปรับปรุงเครื่องแต่งกายของตนเองให้ดีขึ้น การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ศาสนาและสังคมก็มีส่วนเป็นอย่างมากในการกำหนดการแต่งกายของมนุษย์ อิทธิพลของเครื่องแต่งกายต่อมนุษย์ การจำแนกลักษณะบุคลิกภาพรูปแบบอื่น ๆ ที่ใช้ในการศึกษาลักษณะการแต่งกายนิยมใช้เกณฑ์การจำแนกของ Eduard Spranger ซึ่งแบ่งลักษณะบุคลิกภาพของคนออกเป็น 6 กลุ่มดังนี้ อิทธิพลทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ความเป็นไปและสังคมที่บุคคลดำรงอยู่ ไม่ว่าจะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต งานอดิเรก ศิลปะ ความเชื่อ ความรู้ ความชำนาญ จริยธรรม ฯลฯ เสื้อผ้าที่สวมใส่จะขึ้นอยู่กับการสืบทอดต่อกันมาอาจจะเกิดจากการผสมผสานระหว่างอิทธิพลทางวัฒนธรรมและนำมาประยุกต์ใช้หรือเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นอย่างมั่นคงในสังคม โครงร่างของเสื้อผ้ามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละยุคของประวัติศาสตร์ ช่วงเวลาซึ่งอาจจะแตกต่างกันนับร้อยปีในแต่ละยุค แต่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วจากการขนส่งและธุรกิจก็ทำให้ย่นระยะเวลาที่ห่างกันให้สั้นลงได้เสื้อผ้าได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมทางกาย ทรัพยากรทางธรรมชาติ และความสามารถในการนำทรัพยากรต่าง ๆ ไปใช้ ในหลาย ๆ สังคมได้พัฒนาแนวทางการนำทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายให้เป็นที่นิยมในทิศทางเดียวกัน ,ประเพณีและขนบธรรมเนียม ประเพณีและขนบธรรมเนียมเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในชีวิตประจำวันของผู้คนหยั่งรากลึกจนกลายเป็นความเคยชินและเป็นประเพณี ในกรณีของการแต่งกายก็เช่นเดียวกัน บางสังคมมีการแต่งกายที่สืบทอดเป็นวัฒนธรรมที่ยาวนาน เช่น การสวมชุดสำหรับของสตรีชาวอินเดีย, คุณค่าทางสังคมลักษณะที่แตกต่างและความมีเอกลักษณ์ในแต่ละสังคมทำให้การสวมเสื้อผ้าของมนุษย์มีความแตกต่างกันไป การยอมรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในสังคมหนึ่งอาจแตกต่างไปจากสังคมหนึ่งก็ได้โดยคุณค่านี้อาจมาจากพื้นฐานที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ครอบครัว การเลี้ยงดู วิธีการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน การศึกษาและกลุ่มคนที่คบค้าสมาคมอยู่รวมไปถึงยุคสมัยที่แตกต่างกันก็ทำให้แนวความคิดเรื่องคุณค่าของการแต่งกาย แตกต่างกันได้, ปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาเสื้อผ้าที่สวมใส่ทำให้คนแต่ละคนมีความรู้สึกแตกต่างกันไปในการแต่งกายแต่ละครั้ง รวมไปถึงความคิดที่บุคคลภายนอกมองมายังตนเองก็แตกต่างกัน

ด้วย รูปแบบของเครื่องแต่งกาย ขนาด สี สัน รูปร่างทำให้ภาพลักษณ์ของบุคคลแตกต่างกันไปในแต่ละเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละครึ่งที่มีการสวมใส่เครื่องแต่งกายที่แตกต่างกัน, สัญลักษณ์ของเครื่องแต่งกาย การปรากฏตัวในแต่ละครั้งด้วยเครื่องแต่งกายที่แตกต่างกันทำให้ภาพลักษณ์ของบุคคลดูแตกต่างกันไปได้ทั้งในเรื่องลักษณะของเครื่องแต่งกายที่แตกต่างกันรูปแบบบางอย่างของเครื่องแต่งกายทำให้สังคมคาดหวังว่าบุคคลผู้สวมใส่มีลักษณะเป็นเช่นไร อายุเท่าไร หรือมีอาชีพอะไร, การแบ่งแยกชนชั้นหรือแบ่งแยกกลุ่ม เพื่อต้องการให้ดูแตกต่างจากกลุ่มชนอื่น มนุษย์พยายามหาวิธีที่จะทำให้กลุ่มของตนดูแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นเพื่อให้รับรู้ถึงลักษณะประจำกลุ่มของตนเองง่ายในการจดจำและแยกแยะความแตกต่าง, ความสบายและลักษณะเฉพาะที่ต้องการ เพื่อให้ร่างกายอบอุ่นมนุษย์เลือกสวมเสื้อผ้าที่มีความหนาแน่นในฤดูหนาวและในฤดูร้อนก็สวมใส่เสื้อผ้าที่บางเบาขึ้นเพื่อความสบาย, การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและแฟชั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้เครื่องแต่งกายมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมอาจมาจากแนวความคิด ความเชื่อ เหตุการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ การพบเห็นแฟชั่นจากแหล่งอื่น ทำให้แนวความคิดในการแต่งกายเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน

บุคลิกภาพกับการแต่งกาย ลักษณะเฉพาะของคนแต่ละคนบุคลิกภาพของแต่ละคนมีผลต่อการแต่งกาย ทำให้บุคคลแสดงออกในเรื่องการแต่งกายแตกต่างกัน บุคลิกภาพ โดยทั่วไปของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เกิดจากความต้องการสร้างความประทับใจให้ปรากฏต่อผู้ที่พบเห็น แต่ความประทับใจนี้ไม่ได้มั่นคง ยาวนานหรือน่าเชื่อถือได้เสมอไป เช่น บุคคลที่มีบารมี มีท่าทางนายกอง เกรงขาม ในช่วงเวลาหนึ่ง อาจไม่ได้รับความเชื่อถือในเวลาต่อมาก็เป็นได้ เช่น พวกนักการเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ ความคิดของคนเราที่มีต่อบุคคลอื่น ๆ ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา บุคลิกภาพที่แสดงออกอาจไม่ใช่บุคลิกภาพที่แท้จริงของบุคคลนั้นเสมอไป นอกจากนี้ คนส่วนมากต้องการแสดงออกถึงบุคลิกภาพที่ดีของตนเองต่อผู้อื่น เพื่อสร้างความประทับใจต่อเพื่อนและผู้คุ้นเคย การแต่งกายช่วยให้สามารถแสดงออกถึงบทบาทของตนเองในสังคมและบุคลิกภาพได้ เครื่องแต่งกายและบุคลิกภาพที่ดึงดูดความสนใจ สามารถสร้างความประทับใจเมื่อแรกพบได้, เครื่องแต่งกายสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือที่ต้องการให้กับผู้สวมใส่ได้การใช้เครื่องแต่งกายเพื่อสร้างภาพลักษณ์สามารถใช้ได้ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับ อายุ โอกาส การงาน ฯลฯ เช่น วัยรุ่นอาจสวมชุดนักเรียนในตอนกลางวันและเปลี่ยนเป็นชุดลำลองเพื่อสังสรรค์กับเพื่อนในตอนเย็น, เครื่องแต่งกายควรมีส่วนช่วยส่งเสริมและสร้างบุคลิกภาพที่ดีให้กับผู้สวมใส่, โครงสร้างของกระดูก รูปร่างหน้าตาและผิวพรรณ เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของคนเราซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่สามารถควบคุมน้ำหนัก แก้ไขกิริยาท่าทาง และเลือกเครื่องแต่งกายและสีสันทันช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของร่างกายได้ ลักษณะของบุคลิกต่าง ๆ มักใช้ในการแบ่งแยกกลุ่มของเครื่องแต่งกายด้วย แต่ก็ยังเป็นลักษณะของบุคลิกภาพในอุดมคติมากกว่าที่จะเป็นบุคลิกภาพของคนจริง ๆ โดยทั่วไป บางครั้งการจำแนกบุคลิกภาพของคนเพื่อใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกายและบุคลิกภาพจึงนิยมแบ่งในลักษณะที่เรียกว่า Yang-yin หรือลักษณะของความเป็นชาย-หญิง มากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของ Yang type เป็นบุคลิกที่แสดงออกถึงพลังที่เหนือมนุษย์ ความก้าวร้าว รุนแรง และลักษณะของเพศชาย มีความคิดความสนใจเกี่ยวกับความเป็นไปรอบตัว มีชีวิตชีวา ชอบแหกกฎ และเป็นผู้นำ ชอบเสื้อผ้าที่มีสีสันจัดจ้านหรือสีโทนร้อน ลักษณะของ Yin type แสดงออกถึงพลังของผืนดิน ความเป็นหญิง ความอ่อนนุ่ม สนใจตนเองมากกว่าคนรอบข้าง เก็บตัว อ่อนไหว ขี้อาย มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ตามมากกว่า ชอบสวมเสื้อผ้าที่มีสีโทนเย็น สีธรรมชาติ , The theoretical type เป็นผู้ที่ยึดถือความถูกต้อง ความจริง มีความรู้ คงแก่เรียน เสื้อผ้าที่บุคคลเหล่านี้เลือกสวมใส่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์อย่างแท้จริง เหมาะกับอาชีพการงาน ไม่ตามแฟชั่น ,2. The economic type เป็นบุคคลที่รู้จักใช้จ่ายเงินและเวลาอย่างคุ้มค่าที่สุด คนเหล่านี้จะจัดการเกี่ยวเสื้อผ้าของตนเองอย่างมีระเบียบ แบบแผน วางแผนการใช้จ่ายเงินทองเพื่อซื้อเสื้อผ้าอย่างรอบคอบ ,3. The aesthetic type คนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องของการออกแบบ การแสดงออก และความสวยงาม เสื้อผ้าที่เลือกสวมใส่จึงต้องมีความโก้เก๋ และทันสมัย,4. The social type เป็นบุคคลที่ให้ความสำคัญกับบุคคลอื่น การแต่งกายจึงมักหลีกเลี่ยงเครื่องแต่งกายที่สังคมไม่ยอมรับ,5. The political type เป้าหมายของบุคคลในกลุ่มนี้คือการทำให้ผู้คนประทับใจและแสวงหาอำนาจ การเลือกเครื่องแต่งกายจะเลือกที่สามารถนำตนเองก้าวเข้าไปในสังคมหรือเป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้คน , 6. The religious Hilo-sophical type เป็นกลุ่มคนที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับอุดมคติและความเรียบง่าย เสื้อผ้าที่คนเหล่านี้เลือกเน้นที่ความสบาย ไม่หรูหรา ไม่ใช่เพื่อสร้างความสุขที่เกิดจากการแต่งกายแต่เพื่อความเรียบง่ายของการดำเนินชีวิต นอกจากนี้บุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น ยังมีลักษณะของบุคลิกในรูปแบบอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเครื่องแต่งกาย และมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของเรา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเครื่องแต่งกายสามารถบ่งบอกสภาวะจิตใจ สุขภาพและทัศนคติของผู้สวมใส่ที่มีต่อสังคมได้

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการแต่งกาย การพัฒนาบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการแต่งกายเพราะเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นของบุคคล มีผลทำให้เครื่องแต่งกายได้รับการพัฒนาตามไปด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการแต่งกายนี้แยกออกเป็น ความสัมพันธ์ในด้านสังคม (Sociological) คือภาพลักษณ์ที่บุคคลอื่นมองตนเองเมื่อสวมใส่เสื้อผ้าชุดนั้น ,ความสัมพันธ์ในด้านจิตวิทยา (Psychological) คือสิ่งที่บุคคลต้องการให้ผู้อื่นคิดเกี่ยวกับตนเองเมื่อสวมใส่เสื้อผ้าชุดนั้น บุคลิกภาพและการสร้างความประทับใจ ปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็นคือ รูปลักษณ์ภายนอก กิริยามารยาท และการสนทนาโต้ตอบกับบุคคลอื่น รูปลักษณ์ภายนอก หรือภาพลักษณ์ (Appearance) รูปลักษณ์ภายนอกเป็นสิ่งที่ผู้คนสังเกตเห็นในบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา สีผม ทรงผม เครื่องแต่งกาย กิริยามารยาทการแสดงออกและน้ำเสียงขณะพูด เครื่องแต่งกายอาจเป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจในการพบกัน แต่เมื่อสนิทสนมคุ้นเคย เสื้อผ้าก็มีความสำคัญน้อยลงและบุคลิกของคนเราจะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ลักษณะนิสัยและกิริยามารยาท (Mannerisms and manners) ผู้ที่มีกิริยามารยาท หรือการแสดงออกที่ดีจะสร้างความประทับใจเมื่อแรกพบได้เสมอ การฝึกให้เป็นผู้มีการแสดงออกที่เหมาะสมสามารถทำได้ โดยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังเกตกิริยาที่เราแสดงออกเป็นประจำเดือนตัวเองให้มีความเคยชินกับกิริยาที่ดี ตัวอย่างการ แสดงออกที่ไม่เหมาะสมและไม่ควรกระทำ เช่น การพูดโพล่งกลางวงสนทนาของบุคคลอื่น การ นินทา โทก หัก ขี้น คื้อรี้น โอ้อวด ชอบบงการ เป็นต้น นอกจากนี้ การแสดงออกต่าง ๆ ที่จะทำให้ เสียบุคลิกภาพ เช่น การกัดเล็บเมื่อรู้สึกไม่มั่นใจ การแสดงออกถึงความขัดเงินมากจนเกินไป การ โบกมือไปมาเวลาพูด แต่การแสดงออกถึงกิริยามารยาทที่มากเกินไปก็อาจทำให้ดูไม่จริงจังหรือเส แสร้งได้ น้ำเสียงและคำพูด (Voice and conversation) น้ำเสียงและคำพูดเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิก ภาพ ความแตกต่างของวัฒนธรรม ถิ่นที่อยู่ทำให้คนเรามีสำเนียง และภาษาที่แตกต่างกันได้ ในการ สนทนากับบุคคลที่มีความแตกต่างกันควรใช้ภาษาที่มีความเป็นกลาง สื่อความหมายที่เข้าใจตรงกัน ไม่ควรใช้คำแสดงที่ทำให้ผู้อื่นสับสน คำพูดหยาบคาย คำพูดที่ถูกดูหมิ่นผู้อื่น คำส่อเสียด ก้าวร้าว และไม่ควรพูดด้วยน้ำเสียงรุนแรง ฟังแล้วก้าวร้าว หลีกเลียงการพูดเรื่องตนเองมากเกินไป เรียนรู้ที่ จะเป็นผู้ฟังที่ดี ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพเชื้อชาติ วัฒนธรรม ครอบครัว เพื่อนและติดต่อสัมพันธ์ กับบุคคลอื่นมีผลต่อบุคลิกภาพของคนเรานอกจากนี้พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อ บุคลิกภาพเช่นเดียว ลักษณะที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม(Heredity) พันธุกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการ สร้างรูปร่างภายนอกของคนเราซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับความ เป็นตัวตนของตนเอง เรียนรู้ที่จะอำพรางข้อด้อยของร่างกายและเสริมส่วนดีให้ดูโดดเด่น ลักษณะที่ ถ่ายทอดทางพันธุกรรมแตกต่างกันไปตามเชื้อชาติ สังเกตได้จากสีผิว สีผิว โครงสร้างของร่างกาย เป็นต้น เครื่องแต่งกายสามารถเสริมสร้างให้คนที่มีความแตกต่างกันดูโดดเด่นได้ไม่น้อยหน้ากัน

สิ่งแวดล้อม(Environment) สิ่งแวดล้อมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของคนเรามา ตั้งแต่เกิด การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัวสามารถทำให้บุคลิกภาพของคนเราเปลี่ยนแปลงไป ได้ คนแต่ละช่วงวัยมีความต้องการที่แตกต่างกัน นักจิตวิทยาและจิตแพทย์เชื่อว่าเครื่องแต่งกาย สามารถที่ส่วนช่วยให้คนในแต่ละช่วงวัยปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาวะของตนเองได้

(<https://sites.google.com/site/sersthsastrbththi7/home/1>)

"ยูนิฟอร์ม" ถูกกำเนิดขึ้นมาในศตวรรษที่ 19 โดยเริ่มต้นจากเครื่องแบบทหารของกษัตริย์ อังกฤษ โดยที่เครื่องแบบทหารของไทยก็ได้รับนำเอาอิทธิพลจากเครื่องแบบในแถบยุโรปและอเมริ กายจากกลุ่มนายทหารที่เข้าศึกษาด้านการทหารจากอังกฤษอีกที โดยที่ลักษณะชุดและเครื่องแบบ จะ มีลักษณะคล้ายคลึงกับของอเมริกา แต่จะมีความแตกต่างทั้งงบประมาณและถูกผลิตขึ้นจากเครื่องมือ ที่มีความทันสมัยที่น้อยกว่า จะเห็น ได้อย่างชัดเจนว่า เครื่องแบบ ได้ถูกออกแบบแล้วตัดเย็บขึ้นมา จากระบบแบบแผนกองทัพ ที่มีความต้องการให้ผู้สวมใส่อยู่ในรูปรอย แบบเดียวกัน หมู่เหล่า เดียวกันกำกับชักจูงให้คนไปในทิศทางเดียวกันภายใต้กรอบกฎของระเบียบวินัย Uniform = คำว่า Uniformity แต่ในขณะที่เดียวกันมันก็ทำหน้าที่ สลายความปัจเจกบุคคลของผู้สวมใส่ออกไปแล้วก็ จำแนกสถานะระหว่างบุคคลออกจากกัน โดยที่เครื่องแบบของทหาร และ ตำรวจก็จะมีไว้สวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อแสดงถึงลำดับชั้นชั้น classified ระหว่าง หัวหน้า จำฝูง ลูกน้อง ที่เป็นชั้นผู้น้อยโดยจะเป็นในรูปแบบของสัญลักษณ์ φόρμรูปทรง และสีของเครื่องแบบอย่างชัดเจน มองในแง่หนึ่ง อาจจะเป็นสิ่งที่เมื่อสวมใส่ไปก็มักจะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ความเคารพยกย่องในสถาบันความภาคภูมิใจในเกียรติยศศักดิ์ศรีต่างๆนาๆ แต่ในอีกแง่หนึ่ง “เครื่องแบบ” มันก็เป็นสัญลักษณ์ของการนำเกรงขามคืออำนาจที่ผู้ที่อยู่เหนือกว่า สามารถนำไปข่มเหงกดทับผู้ที่มีตำแหน่งยศที่น้อยกว่าหรือบุคคลที่อยู่ชั้นชั้นที่ลดลงมาได้โดยง่ายเท่ากับว่าบทบาทของ“เครื่องแบบ”ก็มีส่วนในการช่วยเหลือเลี้ยงวัฒนธรรมอำนาจนิยมในสังคมไทยที่หล่อเลี้ยงรูปแบบวิถีโครงสร้างของระบอบอำนาจนิยมภายใต้สิ่งที่ว่า กฎเกณฑ์ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในแบบใดแบบหนึ่ง ซึ่งยากต่อการจัดขึ้น หรือมีความเห็นที่แตกต่างต่อกฎบังคับ ได้โดยง่ายเช่นกัน (<https://blogazine.pub/blogs/chayaaof/post/5855>)

เสื้อผ้านั้นแสดงถึงหน้าตาทางสังคม บ่งบอกถึงบุคลิกส่วนบุคคล อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และสังกัดทางสังคม ซึ่งทั้งหมดจะบ่งชี้ได้ถึง สถานภาพทางสังคม อาชีพหน้าที่การงาน ชาติพันธุ์ การเมือง ศาสนา สถานะทางการเงิน รสนิยมทางเพศ ฯลฯ รหัสของเครื่องแต่งกายไม่ได้ทำหน้าที่ในบริบทของแฟชั่นเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะเครื่องแบบ (Uniform) เป็นเสื้อผ้าที่ถูกทำขึ้นให้มีรูปแบบมาตรฐานเพื่อให้สมาชิกในองค์กรใช้สวมใส่ระหว่างการเข้าปฏิบัติงานหรือกิจกรรมในองค์กร ซึ่งทุกคนต้องปฏิบัติในการสวมใส่เสื้อผ้าอย่างเคร่งครัดและเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับการใส่เครื่องแบบมีการเริ่มบันทึกไว้ในปุมประวัติศาสตร์ก็คือ ตัวอย่างเครื่องแบบในยุคต้นของกองทัพแห่งจักรวรรดิโรมัน และในอารยธรรมอื่นที่มีมาแต่สมัยโบราณ ส่วนเครื่องแบบสมัยใหม่ที่สวมใส่ในปัจจุบัน โดยแบ่งไปตามหน้าที่การงานและ อาชีพต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงตัวตนและพื้นที่ของพวกเขาที่แตกต่างกันไปในสังคมนั้นๆ

นอกจากนี้ ยังมีเครื่องแบบทาง การเมือง ซึ่งสวมใส่โดยสมาชิกของกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองซึ่งใช้แสดงความเป็นกลุ่มก้อนของพวกเขาเหมือนกัน ในการเดินขบวนหรือทำกิจกรรม ซึ่งมีหลายรูปแบบตามอุดมการณ์ทางการเมือง

เครื่องแบบ : ที่มาของอำนาจ

“โตขึ้นหนูจะเป็นอะไร”

เป็นคำถามที่ครุฑมักถามเด็กๆ ในชั้นเรียนอยู่เสมอจนสืบทอดกันมาไม่รู้จบ และเด็กๆ ในสังคมไทยตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน ก็มักจะตอบถึงอาชีพที่ผูกอิงอยู่กับความเป็นข้าราชการที่มีเครื่องแบบสวมใส่ คำตอบที่จะได้ยินอย่างชินหูก็คือ ทหาร, ตำรวจ, หมอ, ครู, ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกใจที่เด็กไทยจะมีความคิดฝังหัวถึงอาชีพใน เครื่องแบบที่เป็นข้าราชการ เมื่อ ศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์ นักวิชาการด้านสังคมวิทยาจากอีสต์-เวสต์ เซ็นเตอร์ มหาวิทยาลัยฮาวาย (East-West Center, University of Hawaii) เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hawaii) บอกว่าเป็นรากความคิดที่สืบทอดต่อเนื่องมาร้อยกว่าปี ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เริ่มเปิดประเทศ ทำให้เครื่องแบบของข้าราชการ แสดงสัญลักษณ์ของอำนาจที่สืบทอดมาตั้งแต่ยุคนั้น

ตอนนั้นต้องการทำให้ฝรั่งเห็นว่า คนไทยมีอารยะ รัชกาลที่ 5 ก็เอาเครื่องแบบที่อังกฤษเอาไว้ คนอินเดียใส่ในการปกครองประเทศอาณานิคมมาใช้ ซึ่งเครื่องแบบเป็นการตอกย้ำอำนาจที่สูงกว่าของคนกลุ่มหนึ่งต่อคนอีกกลุ่ม หนึ่งอยู่แล้ว แสดงความศิวไลเชชั่นให้คนภายนอก คือฝรั่งเห็นในแง่หนึ่ง และในขณะเดียวกันก็ทำให้คนในสังคมไทยเห็นความสูงต่ำที่คนสวมเครื่องแบบมี เห็นคนไม่มีเครื่องแบบด้วย ชาวบ้านเมื่อก่อนจะกลัวคนที่มีเครื่องแบบ เพราะจะมาพร้อมกับความมีอำนาจ

ในเมืองไทย เครื่องแบบยังยืนยันถึงสถาน-ภาพทางอำนาจ ซึ่งอิงกับอำนาจรัฐ ศิโรตมยกตัวอย่างที่เห็นจนตาถึงเครื่องแบบของพนักงานรักษาความปลอดภัยหรือ ยามที่เห็นได้เด่นชัด

ในเมืองนอก ยามเอกชนไม่ต้องแต่งเครื่องแบบยามที่เลียนแบบราชการ แต่ในเมืองไทย ยามต้องแต่งเครื่องแบบเลียนแบบทหาร และตำรวจ แน่นนอนเขาก็พยายามทำตัวเองให้ดูมีอำนาจที่ต้องรักษาความปลอดภัยให้กับสังคม แสดงให้เห็นว่าอำนาจในสังคมไทยยังอิงอยู่กับทางราชการค่อนข้างมาก”พ.ต.ท. ดร.ปิยะ อุทาโย รองผู้บังคับการกองบังคับอำนาจการกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บชน.) ในขณะนั้น ก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยบอกว่า ในสมัยโบราณมีเครื่องแบบของทหารและข้าราชการในแบบระบบของไทยดั้งเดิมอยู่แล้ว แต่มาปฏิรูปตามแบบตะวันตกในสมัยรัชกาลที่ ๖ “ระบบเครื่องแบบปัจจุบัน รับวัฒนธรรมและธรรมเนียมการแต่งกายมาจากของฝรั่ง รวมถึงวิธีการทำงานด้วย ถามว่าเครื่องแบบเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจหรือเปล่า มันตามมาจากส่วนหนึ่งของหน้าที่มากกว่า ถามว่าครุฑก็มีเครื่องแบบ สีก็ไม่ได้เห็นต่างกับตำรวจตรงไหนเลย แต่ว่าหน้าที่ทำให้คนดูว่ามีอำนาจต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยดั้งเดิม ต้องยอมรับว่าเครื่องแบบเป็นที่มาของอำนาจ

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษกลับมาใส่เครื่องแบบทหารอีกครั้ง ก่อนหน้าที่จะเกิดรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 พร้อมด้วยวาทะที่สันตะเทือน ไปทั้งวงการเมืองว่า ทหารแก่ไม่มีวันตาย จิตวิญญาณของทหารจะอยู่ไปจนชีพจะหาไม่ ภาพที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่เหตุที่ไกลไปจากความเป็นจริงนัก หากจะบอกว่าเครื่องแบบนั้นสามารถบอกคนในสังคมให้รับทราบ ว่าคนที่แต่งเครื่องแบบนั้นเป็นใคร เครื่องแบบจะทำหน้าที่ในการสื่อสารเพื่อบอกว่า คนที่เป็นพวกเดียวกันกับเขามีใครบ้าง พวกที่ไม่ใช่พวกเดียวกันคือใคร ทหารและตำรวจเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะฉะนั้นคนที่อยู่ในเครื่องแบบต้องดำรงยึดมั่น ในสิ่งที่ตั้งตามตามที่ เครื่องแบบกำหนดไว้

พ.ต.ท. ดร.ปิยะบอกว่า เครื่องแบบทหารและตำรวจที่ติดยศนั้นเพื่อเป็นการแบ่งมอบหน้าที่ แบ่งชั้น การบังคับบัญชา“เป็นการแสดงถึงภาระที่ต้องทำงานให้กับในหลวงให้กับแผ่นดิน จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเครื่องแบบตำรวจและทหารโดยตรง อย่างพวกตำรวจที่มาจากสถาบันคือ โรงเรียนเตรียมทหารแล้วเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน เครื่องแบบถือเป็นเรื่องใหญ่มาก จะมี ประเพณีของเรื่องเครื่องแบบไว้ เพราะเป็นหน่วยงานที่มีการใช้กำลัง ต้องมีผู้ถูกปกครอง มี ผู้บังคับบัญชา ระเบียบเรื่องการใช้เครื่องแบบก็ต้องเข้มข้นเข้มแข็ง แล้วก็ยังมีขนบธรรมเนียมอย่างอื่น ที่ไม่อยู่ในกฎหมายบอกไว้ เช่น แต่งเครื่องแบบเดินกินไอศกรีมก็ไม่ได้ เมื่อใส่เครื่องแบบเดินออก นอกชายาก็ต้องใส่หมวก ถ้าเป็นตำรวจ ทหารจะเข้มข้นอย่างนี้ แต่เครื่องแบบข้าราชการทั่วไป อาจจะไม่มี”

สำหรับ คนที่ใฝ่ฝันอยากเป็นตำรวจ อย่าง คะเนิง ม่วงบัวรุ่ง พนักงานรักษาความปลอดภัยบริษัท เอ็ม.จี.เอ็น. ซีเคียวริตี้ การ์ด เซอร์วิส จำกัด มองว่า ตำรวจหรือทหารเป็นพวกที่ดูแล้วเท่ เขาชอบรับ ว่า เครื่องแบบเป็นเรื่องของอำนาจ

“โดยเฉพาะพวกตำรวจหรือทหารเหมือน กับว่า ใหญ่โตมโหฬารไม่มีใครกล้ายุ่ง พวกคนในเครื่องแบบ มีอภิสิทธิ์พิเศษ แตรปภ. ไม่มี ถ้ามีก็แค่ในหน่วยงานเท่านั้น ซึ่งเจ้าของบริษัทยามส่วนมากก็เป็น ตำรวจหรือทหารที่มาทำธุรกิจด้านนี้ เพราะคนที่มาฝึกสอนรบ. ก็เป็นตำรวจหรือทหารเก่า” ภาพ สะท้อนทั้งหมดก็แสดงให้เห็นว่า เครื่องแบบทหารหรือตำรวจยังส่งอิทธิพลในเรื่องบารมีหรือ อำนาจอย่างสูงยิ่งใน สังคมไทย

เครื่องแบบเป็นการตอกย้ำอำนาจที่สูงกว่าของคนกลุ่มหนึ่งต่อคนอีกกลุ่มหนึ่ง แสดงความศิวีโล เซชั่นให้คนภายนอกเห็น ขณะเดียวกันก็ทำให้คนในสังคมไทยเห็นความสูงต่ำที่คนสวมเครื่องแบบ มีเหนือคน ไม่มีเครื่องแบบด้วย

19 กันยายน พาแฟนทหารฮิต

การทำรัฐประหารในวันที่ 19 กันยายน 2549 ได้ทำให้เกิดปรากฏการณ์ทหารฟีเวอร์ ประชาชนได้นำครอบครัว ลูกเล็กเด็กแดงออกมาถ่ายรูปกับทหารที่ถือปืน ยืนข้างรถถังอย่างรื่นรมย์และ สนุกสนาน คล้ายกับการปิกนิกและมาเที่ยวในงานวันเด็กอย่างไรอย่างนั้น รวมถึงกระแสลั่งโคลด์ แฟชั่นทหารที่ตามมาเป็นระลอกใหญ่ ซึ่งศิริโรตม์ คล้ามไพบูลย์ วิเคราะห์ว่า การปฏิวัติหนล่าสุดทำให้เห็นว่า เครื่องแบบของทหารมีความเท่มากขึ้น ทำให้มีแฟนเสื้อยืดทหาร เสื้อสายเดี่ยวทหาร ออกตามมาในวงกว้าง ซึ่งไม่เคยเกิดเหตุการณ์แบบนี้มาก่อน“ในอีกแง่มุมหนึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้า เพราะคนในสังคมไทยยังยอมรับว่า อำนาจทหารยังมีอิทธิพลเหนือระบบประชาธิปไตยอยู่ ซึ่งทำให้

เข้าใจได้เลยว่า ทำไมคนไทยจึงยอมรับการทำรัฐประหารอย่างง่ายดาย เพราะคิดว่าอำนาจทหารเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจทางการเมือง เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนไทย

“ผมคิดว่า ในสังคมอื่นที่ไม่ชอบความรุนแรง อย่าง สวีเดน แฝชั่นชุดทหารไม่มีทางเกิดขึ้น การแต่งตัวเลียนแบบทหาร ไม่ใช่เรื่องที่น่าภูมิใจ เพราะมันเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง เป็นสัญลักษณ์ของความตาย”

วรวิทย์ โชติกุล เจ้าของแบรนด์เสื้อยืดี่ห้อ ZAP มองถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่า เพราะรูปแบบของทหารนั้นแสดงถึงอำนาจซึ่งเป็นชีวิต “ระบบการปกครองในอเมริกาจะมีทัศนคติว่า ทหารหรือตำรวจจะรับใช้ประชาชน แต่ในเมืองไทยหรือประเทศที่กำลังพัฒนาจะมองว่า คนที่ถือปืนจะมีอำนาจมากกว่าคนทั่วไป โดยมีสัญลักษณ์ผ่านทางเครื่องแบบ เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดรัฐประหารแล้ว แฝชั่นทหารจะฮิตก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลก”

เขายังเสนอความคิดเห็นต่อว่า ลักษณะรูปแบบของเครื่องแบบทหารและตำรวจในยุคปัจจุบันดูมีความเหมาะสมกับ กิจกรรมที่ทำมีความทะมัดทะแมงทนทานต่อการใช้งาน แต่เสนอแนะว่า สำหรับตำรวจหรือทหารที่ไม่ใช้อยู่ในภาคสนาม แต่ทำเกี่ยวกับธุรการหรือติดต่อกับประชาชน โดยตรง น่าจะมีเครื่องแบบอีกอย่างหนึ่ง “เวลาไปติดต่อที่สถานีตำรวจหรือที่ทำการของทหาร เครื่องแบบดูแข็งจนทำให้คนเกรงกลัว ไม่เป็นมิตร ทำให้มีความรู้สึกที่กั้นขวาง เหมือนมีอำนาจที่ข่มขู่ เพราะเครื่องแบบในสายตาของประชาชนที่เห็นส่วนมากก็เอาไว้จับผู้ร้าย ทำร้ายข่มขู่หรือรีดไถ น่าจะมีเครื่องแบบที่ดูอ่อนโยนลงมา

“ในอเมริกา ตำรวจจะถูกจ้างโดยภาษีของประชาชนในแต่ละเมืองเอง เพราะฉะนั้นเครื่องแบบของตำรวจจะหลากหลายเหมาะสมกับชุมชนและท้องที่ในเมือง ของเขาเอง ในเมืองไทยเองก็น่าจะทำอย่างนี้ ให้มีเครื่องแบบที่หลากหลายขึ้น แต่ก็ยังเป็นสีกาก็อยู่เช่นเดิม”

โลกใหม่ : เครื่องแบบในระบบทุนนิยม

แม็กซ์ เว็บบอร์ส นักมานุษยวิทยาเชิงวัฒนธรรมเขียนถึงเรื่องเครื่องแบบไว้ว่า รูปแบบของระบบราชการจะมีการระบุที่ชัดเจนเป็นตัวบทกฎหมายถึงระเบียบแบบแผนใน เรื่องเครื่องแบบ ส่วนภาคเอกชนเครื่องแบบจะเป็นตัวสื่อบอกถึงระบบของการจ้างงานที่มีความมั่นคงใน โลกของทุนนิยมและลัทธิเสรีนิยมใหม่ เครื่องแบบเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของพนักงานบริษัทต่างๆ ซึ่งพยายามใช้เครื่องแบบให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่หรือมหานคร การที่จะให้เห็นหน้าที่ของแต่ละคน เครื่องแบบจะเป็นสิ่งที่ช่วยบอกได้เร็วขึ้น เป็นการรวบย่อถึงการติดต่อปฏิสัมพันธ์หรือสนทนาว่า คุณอยู่กับใคร คนนั้นทำหน้าที่อะไร ศิโรตม์ชี้ว่า เครื่องแบบของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนชั้นล่างในสังคม ไม่ได้แสดงถึงสถานภาพทางอำนาจของเขา แต่แสดงถึงความเป็นกลุ่มของเขา มากกว่า

“เพื่อให้คนในสังคมรับรู้ว่าคุณเขาเป็นใคร มีความสำคัญอย่างไรในสถานที่แห่งที่เขาทำงานอยู่ ซึ่งไม่เกี่ยวกับอำนาจแต่อย่างใด ซึ่งจะเกี่ยวกับการยืนยันการมีอยู่ของตัวตนพวกเขามากกว่า เครื่องแบบของคณงานมันจะทำให้คนในโรงงานรู้สึกเหมือนกันหมด ไม่ใช่เหมือนกันหมดในแง่หน้าที่การงาน แต่เหมือนกันตรงที่มีนายจ้างร่วมกัน มีผลประโยชน์บางอย่างร่วมกัน รับเงินเดือนมาจากที่เดียวกัน ทำงานเพื่อบริษัทเหมือนกัน จุดตรงนี้น่าสนใจตรงที่เมื่อก่อน ตอนที่กระแสสังคมนิยมยังมีพลัง ความสัมพันธ์ของกรรมกรจะนำไปสู่การรวมกลุ่มเป็นสหภาพหรือเกิดจิตสำนึกต่อต้านหรือต่อสู้กับระบบทุนนิยม

“ในขณะที่ทุกวันนี้ ระบบทุนนิยมได้สร้างเครื่องแบบและรูปแบบเพื่อให้คณงานหรือกรรมกรภูมิใจใน ความเป็นกรรมกรมากขึ้น โดยผ่านเครื่องแบบ เท่ากับคณงาน ได้คิดอยู่ตลอดเวลาว่า ตัวเองเป็นลูกจ้างของบริษัท ไม่ใช่ผู้มีอำนาจและไม่จำเป็นต้องไปต่อต้านบริษัทแต่ต้องทำเพื่อบริษัท ซึ่งจุดนี้เป็นการแบ่งปันที่น่าสนใจว่า เครื่องแบบของคณงานหรือกรรมกรที่ใช้เพื่อต่อรองกับนายทุนได้ แต่ปัจจุบันกลายเป็นเครื่องมือของนายทุนที่นำไปใช้เพื่อให้คณงานอยู่ใน ภาพลวงตาบางอย่างว่า เจ้าของโรงงานเป็นนายจ้างและต้องตั้งใจทำการผลิตเพื่อโรงงาน”

จุดที่น่าสนใจอีกอย่างก็คือโรตัมชี้ให้เห็นก็คือ ประเด็นเรื่องโลกาภิวัตน์ที่มาตั้งแต่ปี 1990 ซึ่งทำให้เกิดเครื่องแบบของคณกลุ่มใหม่ขึ้นมาก็คือ เครื่องแบบของชนชั้นนายทุนกับชนชั้นกลางที่อิงอยู่กับตลาดทุน

“คณกลุ่มนี้เวลาฟรีเซนต์ตัวเองในภาพสาธารณะจะอยู่ในชุดสูทตลอดเวลา อย่าง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โฆษณาชิ้นแรกที่แสดงตัวเป็นหัวหน้าพรรคพลังธรรมก็จะใส่ชุดสูท เสื้อเชิ้ตขาว ผูกเนคไท แล้วชี้นิ้วไปข้างหน้า หลังจากนั้นภาพแบบนี้ เครื่องแบบอย่างนี้จะถูกใช้โดยนัก-การเมืองเกือบจะทั้งหมด เป็นแอ็คชั่นเดียวกัน ฟรีเซนต์ตัวเองในรูปแบบของคณชั้นกลาง หรือไม่ก็คนที่ทำอาชีพธุรกิจ คนที่มีเงิน ไม่ใช่เครื่องแบบข้าราชการเหมือนในอดีต”

เครื่องแบบเพิ่มมูลค่าสินค้า

สำหรับในสังคมไทย อีกด้านที่ปฏิเสธไม่ได้ของเครื่องแบบก็คือ การขายบริการทางเพศของบรรดานักเรียนและนักศึกษาสาว เพราะเครื่องแบบของพวกเขาคือเหมือนโค้ดอย่างหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับราคาบางอย่างในท้องตลาด เครื่องแบบนักศึกษามีมูลค่าทางเศรษฐกิจทำให้สามารถค้าขายร่างกายด้วยราคาที่แพงกว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภัทราภรณ์ ศรีนิภา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพณิชยการสามเสน แจกแจงว่า เด็กพณิชยใจง่าย ก็เป็นเรื่องแล้วแต่ระดับของโรงเรียน เรื่องขายบริการก็ยอมรับว่ายังมีอยู่ในบางโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องจริง แต่เจ้าของแบรนด์เสื้อผ้าวรรุฒิมิคำอธิบายอีกด้านหนึ่งว่า ทศนคติด้านลบของคนในสังคมที่มองเด็กสาวในชุดนักศึกษาและเครื่องแบบนักเรียนพณิชยเป็นสินค้าทางเพศ เพราะระบบการศึกษาพื้นฐานของไทยจำกัดอายุให้อยู่ในระดับไม่เกิน 25 ปี

“คนที่ใส่เครื่องแบบก็ยังมีอยู่ในวัยเด็กสาวสะพรั่ง เมื่อมาต่อโยงเกี่ยวเนื่องกับเรื่องทางเพศก็เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงสินค้า เพราะได้หลบซ่อนกับคนที่มียาอยู่น้อยและมีความสดใส ถ้าเป็นประเทศอื่นที่ไม่จำกัดอายุในการศึกษา และไม่ต้องมีเครื่องแบบในสถานการศึกษา ปัญหาเรื่องนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น มูลค่าสินค้าทางเพศตรงนี้จะหายไป เพราะมันจะไม่มีใครมีความชัดเจน ความเป็นนักเรียนนักศึกษาที่เป็นสินค้าทางเพศ กระตุ้นเร้าให้คนมาซื้อบริการที่ไม่ถูกสร้างมาเป็นจุดขาย ไม่สามารถสร้างมูลค่าได้ ทศนคติอย่างนี้จะเกิดในประเทศที่มีรูปแบบเหมือนเมืองไทยในระบบการศึกษา”

คติการซื้อบริการของบรรดาเหล่าหัวจุนเป็นคติความพรากผู้เยาว์ก็มีให้เห็นกันทนโท่และบ่อยครั้งในสื่อต่างๆ และกลายเป็นเรื่องธรรมดาในยุคที่เด็กไทยหลงใหลวัตถุภายนอกจนขยาดร่างกายกันคาบดิน และชุดนักเรียนนักศึกษาก็คือ แรงดึงดูดใจทางเพศชั้นเยี่ยมที่ใครๆ ก็ไขว่คว้า

“หนูชอบชุดนักเรียนแบบนี้ เพราะรู้สึกว่าร่าเริง แล้วทำให้ดูดี เครื่องแบบนักเรียนพณิชยแบบเก่า มันน่าเบื่อแล้ว ตอนนี้โรงเรียนพณิชยต่างๆ ก็แข่งกันในเรื่องชุดนักเรียน พยายามทำให้ชุดนักเรียนสวยงาม โดดเด่น เด็กจะได้สนใจอยากมาเรียน แล้วมีผลอย่างมาก ถ้าโรงเรียนไหนชุดนักเรียนน่ารักสไตล์ญี่ปุ่น เด็กก็จะแห่กันมาเรียน เรื่องชุดนักเรียน บางคนร้องไห้ร้องให้กับแม่เพื่อจะเปลี่ยนโรงเรียนมาอยู่โรงเรียนที่ใส่ชุดสวยถูกใจ ต้องย้ายโรงเรียนให้ได้ เพื่อนหนูตอนแรกเรียน ม.ปลายอยู่ท่า- ลังเรียน ม.5 จะขึ้น ม.6 แล้ว ก็ลาออกตามเพื่อนมาเรียนพณิชย เพราะชุดนักเรียนสวย

“เด็กที่เรียนพณิชยจะสนใจเรื่องชุดเป็นอย่างมากเพราะพวกเราอยากสวยอยากเป็นที่สนใจ ใส่ชุดนักเรียนแบบนี้แล้วน่ารักจะได้มีคนมาจีบ ตอนนี้โรงเรียนพณิชยเด็กจะมาเรียนเพิ่มมากกว่าเดิมเพราะให้แต่งตัวด้วยเครื่องแบบคล้ายนักเรียนญี่ปุ่น ชอบเครื่องแบบเปรี้ยวเซ็กซี่ เรียนสบาย ใส่ชุดสวย” ภัทราภรณ์ บอกตรงไปตรงมา

“ความภูมิใจของนักเรียนพณิชยนอกจากความสวยก็ เวลาตอนกลางวันมาเรียนก็แต่งหน้ามาแข่งกัน เป็นเรื่องธรรมดา เพราะเด็กพณิชยจะเป็นเด็กที่แต่งตัว ถ้าใครแต่งแบบธรรมดาจะโดนด่าโดนว่าเซยวะแก ไม่มีใครคบ เป็นยายเพ็ง ใครเข้ามาเรียนก็ต้องแต่งหน้าแต่งสวยไปโดยอัตโนมัติ เด็กๆ รุ่นหนูจะกล้าแสดงออก ไม่ค่อยอาย มันใจในตัวเอง”

การสลายอำนาจของเครื่องแบบ

แม้ว่าในปัจจุบัน สังคมไทยยังมีความผูกโยงยึดติดกับอำนาจของเครื่องแบบทหาร-ตำรวจ และข้าราชการพลเรือนอย่างเหนียวแน่น แม้บางส่วนจะมีเครื่องแบบตามความเป็นทุนนิยมแบบโลกตะวันตกก็ตาม ศิโรตม์บอกว่าในสังคมอื่น เครื่องแบบไม่ได้ทำหน้าที่แสดงสถานภาพทางอำนาจอย่างเช่นในยุโรป

“เครื่องแบบของตำรวจในเยอรมนีตะวันออกหลังจากหมดยุคคอมมิวนิสต์ เขาใช้สีซึ่งเป็นโทนสีอ่อน ไม่ใช่สีเข้มๆ แบบเดิม เพื่อจะให้คนรู้สึกว่าการตำรวจ ทหารไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว เป็นมิตรกับประชาชน แต่ในเมืองไทยเครื่องแบบของข้าราชการจะมาเป็นโทนสีที่เข้ม เพื่อตอกย้ำความขึงขังการมีอำนาจพิเศษบางอย่าง ผมคิดว่าตรงนี้ก็สะท้อนภาพทางการเมืองในบ้านเราเหมือนว่า ข้าราชการมีอำนาจบางอย่างที่สำคัญอยู่ ขณะที่ในยุโรปตะวันออก คอมมิวนิสต์มีปัญหาเรื่องใช้ระบบราชการรังแกประชาชนมาก เมื่อเกิดการปฏิวัติทางสังคมขึ้นมา เครื่องแบบก็เลยเปลี่ยนเพื่อทำลายภาพของการมีอำนาจเหนือประชาชนลงไป”

ทางด้าน พ.ต.ท. ดร.ปิยะ ชีวี่ว่า ในอนาคต ทศนคติในเรื่องเครื่องแบบของคนไทยก็ต้องเป็นไปตามโลกตะวันตกแบบในยุโรปและอเมริกา

“อำนาจที่อยู่คู่เครื่องแบบต้องคลายตัวหายไปอย่างแน่นอนตามสถานการณ์ของสังคมและบ้านเมือง เพราะว่าแต่เดิมอำนาจกับเครื่อง-แบบมันจะอยู่คู่กัน แต่ระยะหลังอำนาจจะถูกแตกขยายออกไป ปัจจุบันระบบราชการต่างๆ เริ่มคลายตัวไม่รวมศูนย์แบบเก่า อำนาจเริ่มกระจายตัวไปสู่หลายๆ ส่วนของสังคมมากขึ้น ความสำคัญของเครื่องแบบกับอำนาจก็เริ่มจะห่างออกไป เหมือนคนรุ่นปัจจุบันเลือกอาชีพก็จะไม่มองที่อำนาจในหน้าที่ทางราชการแบบคนรุ่นเก่า แต่จะมองความมั่นคงและรายได้ที่จะตอบแทนในอาชีพนั้นๆ มากกว่า แสดงว่าความรู้สึกของคนปัจจุบันไม่ได้มองที่เครื่องแบบและอำนาจอีกแล้ว”

พื้นที่ทางสังคมและอำนาจของเครื่องแบบในเมืองไทยเป็นเรื่องที่มีแง่มุมหลากหลายและมีมิติซับซ้อนที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง การมีราก-ฐานมาจากสังคมศักดินาและระบบอุปถัมภ์ รวมทั้งการรวมศูนย์อำนาจทางการเมืองและระบบราชการ ไว้ที่ส่วนกลางมายาวนานถึงร้อยกว่าปี แม้สังคมจะแปรเปลี่ยนไป แต่รากที่ฝังแน่นยาวนานก็ยังคงอยู่และยังทำหน้าที่ของตัวเองอยู่ในปัจจุบันอย่างมิยอมผันแปรไป เครื่องแบบในสังคมไทยจึงทรงพลานุภาพในจิตใจของผู้คนอย่างไม่ยอมเสื่อมคลาย (<https://waymagazine.org/power-uniform-2/>)

การบังคับแต่งชุดนิสิตฯ ในมหาวิทยาลัยถือเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงกันมาตลอดในสังคมไทย ล่าสุดที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์เคลื่อนไหวในเว็บไซต์ change.org ภายใต้แคมเปญ “รณรงค์ยกเลิก ‘การบังคับ’ แต่งชุดนิสิต” (goo.gl/s4rjr8) โดยกลุ่ม “นิสิตจุฬาฯ ที่ไม่เห็นด้วยกับการบังคับแต่งชุดนิสิต” จนขณะนี้ก็มีผู้ร่วมลงชื่อกว่า 1,200 รายชื่อแล้ว ในโอกาสนี้จึงได้สัมภาษณ์ตัวแทนกลุ่มที่ตั้งแคมเปญดังกล่าว ซึ่งขอสงวนชื่อ-นามสกุลไว้ เพื่อทำความเข้าใจถึงที่มาที่ไป และมุมมองของกลุ่มที่มีต่อชุดนิสิตนักศึกษา

ทำไมถึงทำแคมเปญนี้ขึ้นมา? อยากให้เล่าที่มาและเหตุผลของการตั้งแคมเปญ?

กลุ่มผู้ตั้งแคมเปญ : ที่มาของกลุ่มเกิดจากเพื่อนที่มีความคิดเห็นเหมือนกันเนื่องจากในภาคการศึกษานี้ทางมหาลัยมีการส่งจดหมายมาทางคณะให้กวัดขั้นเรื่องการแต่งกายชุดนิสิตฯ ส่วนใหญ่ที่มีการกวัดขั้นกันคือในห้องเรียน โดยระบุว่าหากนักศึกษาไม่แต่งกายชุดนิสิตฯ มาเรียน ครั้งแรกจะโดนตักเตือน ในครั้งต่อมาจะถูกตัดคะแนน ทางกลุ่มเลยไปค้นหาประกาศระเบียบเกี่ยวกับการบังคับใส่ชุดนิสิตฯ ในเว็บไซต์มหาลัย พบว่ามีบทลงโทษขั้นรุนแรงคือหากไม่แต่งกายชุดนิสิตฯ เข้าเรียน 6 ครั้ง จะพ้นสภาพจากการเป็นนิสิตฯ ทางกลุ่มคิดว่ารุนแรงไป จึงตั้งแคมเปญนี้ขึ้นมาเพื่อต้องการให้ทางมหาลัยยกเลิกการบังคับแต่งชุดนิสิตฯ มาเรียน ซึ่งประเด็นนี้ก็มาตลอดในจุฬาฯ มีเพียงคณะรัฐศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ ที่ไม่ค่อยเคร่งครัดกับการแต่งกายชุดนิสิตฯ ในส่วนสถานที่อื่นนอกเหนือจากห้องเรียน ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าเป็นชุดนิสิตฯ แต่ให้เป็นผู้สุภาพ

มีคนภายนอกรวมถึงคนไทยในต่างประเทศให้ความสนใจโดยมีกระแสบนสื่อสังคมออนไลน์เป็นหลัก มีเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์ในมหาลัยบางท่านที่เข้ามาสนับสนุนประเด็นนี้ ทั้งยังมีสื่อมวลชนมาเอาข่าวไปลง พอเป็นกระแสก็เกิดคร่ามคนจำนวนมากที่ไม่ทราบมาก่อนว่ามีการล่า ทางกลุ่มไม่ได้มองว่าชุดนิสิตฯ มีปัญหา ไม่ได้ต้องการยกเลิกชุดนิสิตฯ ปัญหาคือการที่มหาลัยบังคับใส่ ซึ่งมันเป็นเรื่องความสมัครใจของแต่ละบุคคลมากกว่าที่เลือกที่จะใส่หรือไม่ และไม่ควรมีผลทางวินัยนักศึกษาถึงขั้นหมดสภาพจากการเป็นนิสิตจุฬาฯ จุดประสงค์หลักของแคมเปญอยากให้ยกเลิกการบังคับอยากให้ทุกคนตระหนักสิทธิเสรีภาพแต่ละบุคคลมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่แค่นิสิตจุฬาฯ อย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงนิสิตฯ ในที่อื่น ๆ ด้วย อยากให้กรณีนี้เป็นกรณีตัวอย่าง ล่าสุดมีข่าวออกมาว่าทางบอร์ดผู้บริหารคณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ได้ทำการประชุมหารือประเด็นปัญหาการบังคับใส่ชุดนิสิตฯ ผลออกมาก็จะไม่มีการบังคับใส่ในส่วนคณะอักษรศาสตร์ นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นหลักจากแคมเปญนี้มีการขับเคลื่อนออกไป สิ่งที่เราได้จากแคมเปญนี้คือการสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิเสรีภาพ ไม่ว่าจะแคมเปญนี้จะสำเร็จหรือไม่ ทางกลุ่มก็ยืนยันว่าจะรวบรวมรายชื่อและผลักดันข้อเสนอต่อไป ในอนาคตหากมีความเป็นไปได้ทางกลุ่มอาจมีการขยายประเด็นนี้ไปยังมหาลัยอื่นด้วย

ข้อถกเถียงเรื่องการบังคับใส่ชุดนิสิตฯ นี้เอง ยังเคยเกิดขึ้นในกรณีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปลายปี 2556 จากกรณีพี่ ศรัณย์ นุชฉาย หรือ อ๋ม เน โกะ อดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และนักศึกษาจำนวนหนึ่ง จัดทำโปสเตอร์ร้องเรียนให้ยกเลิกข้อบังคับใส่ชุดนักศึกษาเข้าสอบในรายวิชาสหวิทยาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งทางคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขณะนั้น ได้ออกมาชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาว่าเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยและไม่เห็นว่านักศึกษาคนอื่นจะมีปัญหาจากระเบียบข้อบังคับดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งยังกล่าวเสริมว่าหากเป็นไปได้อยากให้นักศึกษาแต่งชุดนิสิตฯ เข้าชั้นเรียน

ซึ่งกรณีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้เอง ยุคดิ มุกดาวิจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยออกมาแสดงทัศนะภายหลังจากมีแบบสำรวจความเห็นเรื่องการแต่งกายของนักศึกษาว่าตกลงมหาลัยจะอยู่ไม่ได้ก็เพราะนักศึกษาแต่งกายไม่สุภาพหรืออย่างไรด้วย(<https://prachatai.com/journal/2018/01/75033>)

อีกทั้งการประท้วงยกเลิกทรงผมของนายเนติวิทย์ โชติภัทร์ไพศาลเป็นที่ทราบกันว่า กฎระเบียบว่าด้วยทรงผมนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลนั้นอยู่คู่กับระบบการศึกษาไทยมาอย่างเนิ่นนาน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของบ้านเมืองยุคสมัยที่เปลี่ยนไปแต่อย่างใด แต่ล่าสุดกระทรวงศึกษาธิการจะทำการพิจารณาการร่างระเบียบเรื่องทรงผมนักเรียน เพราะเห็นว่ากฎระเบียบดังกล่าวละเมิดสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล สมาพันธ์นักเรียนไทยเพื่อปฏิวัติระบบการศึกษาไทย จึงมีจัดตั้งการรณรงค์ขึ้นมาเพื่อสนับสนุนให้มีการยกเลิกกฎระเบียบเรื่องทรงผม เพราะทางสมาพันธ์เห็นว่า กฎระเบียบเรื่องทรงผมนักเรียนนั้น ละเมิดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างชัดเจน และกฎระเบียบอันปราศจากความเคารพซึ่งสิทธิมนุษยชนนี้ก็ได้นำมาเป็นระยะเวลาาน สมควรแก่การเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ และไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรักษากฎระเบียบชุดนี้อีกต่อไป จึงเห็นควรให้สนับสนุนการร่างระเบียบดังกล่าวต่อไป

ประการแรก เหตุผลของระเบียบทรงผมที่มักถูกกล่าวโดยผู้ใหญ่และครูทั้งหลายนั้น คือการเกรงกลัวเด็กจะไม่สนใจการเรียน เอาแต่ตามแฟชั่นและห่วงอยู่กับทรงผมของตน ความคิดข้อนี้ ไม่เคยได้รับการพิสูจน์ว่าจริง เป็นเพียงความเชื่อที่ฝังหัวคนรุ่นเก่าอยู่และไม่คิดจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไร เด็กทุกคนมีความแตกต่างหลากหลายด้านบุคลิกภาพ มีทั้งเรียบร้อยและตรงกันข้าม ไซว่าทุกคนจะ “เรด” เหมือนดังที่ครูบาอาจารย์ใหญ่น้อยทั้งหลายเกรงกลัว การตามแฟชั่นนั้นย่อมมีขอบเขตเป็นไปไม่ได้ที่เด็กทุกคนจะห่วงแฟชั่นมากกว่าการเรียนในสถานะที่การแข่งขันทางการศึกษาในไทยสูงลิบลัวขนาดนี้ หากนักเรียนจะเกรงและห่วงใยเส้นผมของตนมากกว่าการเรียนขึ้นมาจริงๆ นั่นเป็นหน้าที่ของครูแนะแนวที่จะให้คำแนะนำไม่ควรใช้กฎที่เหมาคนองคร่วมในลักษณะนี้ ประการที่สอง กฎทรงผมมักถูกให้เหตุผลในบางครั้งว่า ป้องกันการหลอกล้อในหมู่นักเรียน ไม่ให้เกิดการแข่งขันทางความงาม และสิ้นเปลืองเงินไปกับการเสริมสวย ต้องขอให้เหตุผลว่า ความหลอกล้อนั้นมาในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะ โทรศัพท์มือถือ กระเป๋า และอื่นๆซึ่งมีการแข่งขันที่สูงและมีมูลค่ามหาศาลกว่าค่าทำผมหลายเท่าตัว ความหลอกล้อนั้นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเป็นปัญหาที่ใหญ่หลวงเกินกว่าที่กฎทรงผมนักเรียนจะหยุดมันได้ หากมองตามความเป็นจริงแล้ว ไม่มีสิ่งใดหยุดความเหลื่อมล้ำได้ในสังคมแบบทุนนิยมดังเช่นปัจจุบันนี้ ประการที่สาม กฎทรงผมถูกกล่าวว่ามีประโยชน์ด้านความสะอาดและการควบคุมโรค ในสมัยก่อนนั้นอาจมีความจำเป็นเพราะการแพทย์และสุขอนามัยไม่เจริญเท่าปัจจุบัน แต่ในปัจจุบันนั้น การแพทย์เจริญรุดหน้าไปมาก สุขอนามัยและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนก็ดีขึ้นมาก การเกิดโรค เช่น โรคเหา จึงควบคุมได้ง่าย ถึงแพร่ระบาดก็สามารถจัดการได้ไม่ยาก ไม่จำเป็นต้องใช้กฎที่กดทับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเหมาคนองค์รวมในลักษณะนี้อีกต่อไป ประการที่สี่ ผมนั้นถือเป็นอวัยวะของร่างกายและเจ้าของก็ควรมีอำนาจสิทธิ์ขาดในการกำหนดความเป็นไปของร่างกายตัวเองตราบเท่าที่ไม่ทำให้ตนเองหรือผู้อื่นเดือดร้อน ไม่ควรมีใครมีอำนาจสั่งการให้ทำลาย หรือทำให้เป็นไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยอ้างสิทธิตามระเบียบข้อบังคับ ประการที่ห้า ในโลกนี้ไม่ได้มีแต่ประเทศไทย โปรดสังเกตความเป็นไปของประเทศรอบข้างว่าเขาพัฒนาไปถึงไหนแล้ว ทำไมไทยจึงเป็นแค่หนึ่งในไม่กี่ประเทศในโลกที่ยังคงมีกฎลักษณะนี้อยู่ และประเทศที่ไม่มีกฎทรงผมก็เป็นประเทศที่เจริญแล้วเป็นส่วนใหญ่ และหลายประเทศที่กล่าวมานั้น “ไม่เคยมีการบังคับใช้เรื่องทรงผมในสถานศึกษา” แต่ประเทศเขาก็ยังเจริญรุดหน้าไทยไปได้โดยไม่ต้องมีกฎระเบียบเช่นนี้ โครงการ “โรงเรียนมาตรฐานสากล” ที่โรงเรียนทั้งหลายเฝ้าประ โคมเชื่อว่าดีหนักหนานั้น สุดท้ายก็เป็นแค่ความ “ปากว่า ตาขยิบ” ของสถานศึกษา หากไม่สนใจดูโลกภายนอก(อันเป็นสากล)ว่ามีความเจริญรุดหน้าและมีความเป็นไปเพียงใดแล้ว ประการที่หก สถานศึกษาในประเทศไทยไม่ได้มีระเบียบเรื่องทรงผมทุกแห่ง แต่มักจะพบมากในโรงเรียนสายสามัญ โรงเรียนสายสามัญบางแห่งในประเทศไทยให้อิสระภาพเรื่องทรงผมรวมไปโรงเรียนสายอาชีพ ซึ่งทรงผมที่มีอิสรภาพนั้นก็ไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาแต่อย่างใด หากจะทำให้ทุกโรงเรียนมีความเท่าเทียมโดยไว้ทรงผมได้อิสระเหมือนกัน ก็ไม่ใช่ปัญหา ไม่ต้องเกรงกลัวว่าทรงผมที่อิสระจะทำให้เยาวชนนั้นเกรง นักเรียนสายสามัญไม่ได้เกรงเป็นอยู่พวกเดียว ไม่ว่าใครก็เกรงได้ทั้งนั้น และหากว่าอิสรภาพจะทำให้เด็กเกรงจริงๆ สถาบันการศึกษาสายอาชีพทั้งหลาย ก็คงจะพบกับความล้มเหลวไป

การต่อสู้เรียกร้องเพื่อเสรีภาพนั้น ไม่ใช่การทำลายระเบียบวินัยอย่างที่หลายฝ่ายเกรงกลัว ทุกคนทราบดีว่าเสรีภาพนั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ขณะเดียวกัน กฎระเบียบเองก็ไม่ได้มีกฎไหนที่สมบูรณ์แบบ จะต้องคงอยู่ต่อไปชั่วกาลปาวสาน ไม่งั้นคงไม่มีการแก้ไขกฎหมาย หรือการแปรญัตติรัฐธรรมนูญ หากแก้ไขแล้วไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใดและอาจนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ก็เป็นสิ่งที่สมควรกระทำ ในสังคมประชาธิปไตยนั้น ควรมีความอดทนอดกลั้นและการยอมรับต่อความหลากหลายทุกรูปแบบ ควรต่อต้านสิ่งที่กดทับความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องการความเป็นระเบียบที่ผู้คนต้องเหมือนกันทุกกระเบียดนิ้ว แต่วินัยนั้นยังคงมีความจำเป็นในทุกสังคม และโดยนิยามแล้ว กฎทรงผมและวินัยก็ไม่ได้มีอะไรเกี่ยวข้องกัน กฎทรงผมเป็นเพียงระเบียบอย่างหนึ่งเท่านั้น

มีเหตุผลอีกหลายประการที่ทำให้ทางสมาพันธ์จัดตั้งการณรงค์นี้ขึ้นมา แต่เหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นก็น่าจะเพียงพอสำหรับการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบอันไม่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นี้ จึงขอความร่วมมือจากทุกท่าน ให้การสนับสนุนการรณรงค์ของเรา และเป็นพลังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาไทยในทางที่ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“Those who deny freedom to others deserve it not for themselves” -Abraham Lincoln

“ผู้ที่ปฏิเสธเสรีภาพของผู้อื่น ไม่ควรได้รับเสรีภาพเป็นของตนเอง” -อับราฮัม ลินคอล์น

สมาพันธ์นักเรียนไทยเพื่อการปฏิวัตรระบบการศึกษาไทย (<https://www.change.org/p>)

ภาพที่ 1 ภาพการประท้วงวันแรงงานทั่วโลกในวันที่ 1 พ.ค. 2561 ที่ประเทศฝรั่งเศส

ภาพที่ 2 ภาพการประท้วงรุนแรงในวันแรงงานโลกทั่วโลก วันที่ 1 พ.ค. 2561 ที่ประเทศสเปน

แรงงานในหลายประเทศทั้งในยุโรปและอเมริกา เดินขบวนประท้วงเนื่องในวันแรงงานสากลเมื่อวาน แต่หลายแห่งกลายเป็นเหตุวุ่นวายรุนแรงจนตำรวจต้องใช้กำลังเข้าสลายอย่างในฝรั่งเศส ขณะที่ในสหรัฐผู้ชุมนุมเน้นเรื่องสิทธิของแรงงานต่างชาติแรงงานในหลายประเทศทั้งในยุโรปและอเมริกา เดินขบวนประท้วงเนื่องในวันแรงงานสากลเมื่อวาน แต่หลายแห่งกลายเป็นเหตุวุ่นวายรุนแรงจนตำรวจต้องใช้กำลังเข้าสลายอย่างในฝรั่งเศส ขณะที่ในสหรัฐผู้ชุมนุมเน้นเรื่องสิทธิของแรงงานต่างชาติ สามารถรับชมคลิปได้ที่ (<https://www.youtube.com/watch?v=YoIbtBedIHM>)

การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งแรกเกิดในประเทศอังกฤษในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และได้แพร่ ขยายไปยังประเทศตะวันตกอื่นๆทั่วโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรมนับเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่มีผล กระทบต่อการเมืองการปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของมนุษยชาติทั่วโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อังกฤษ : ผู้นำการปฏิวัติอุตสาหกรรม การปฏิวัติอุตสาหกรรมเริ่มต้นที่อังกฤษเพราะอังกฤษมีปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทาง อุตสาหกรรมครบถ้วน คือ มีทุน วัตถุดิบ แรงงาน และตลาดการค้า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อังกฤษเป็นประเทศผู้นำการปฏิวัติอุตสาหกรรม เนื่องจากในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 17-18 อังกฤษมีอาณานิคมที่อยู่พื้นทะเลที่เป็นแหล่งวัตถุดิบและตลาดทั้งใน ทวีปเอเชียและอเมริกา จนในที่สุดการค้าได้กลายเป็นนโยบายหลักของประเทศ เรือรบของอังกฤษ ทำหน้าที่รักษาเส้นทางทางการค้าทางทะเล และให้ความคุ้มครองแก่เรือพาณิชย์ที่เดินทางไปค้าขายทั่วโลก สิ่งเหล่านี้คือปัจจัยที่ทำให้ชาวอังกฤษคิดค้นประดิษฐ์เครื่องจักรมาใช้ในโรงงาน อุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

การปฏิวัติอุตสาหกรรมในระยะแรก คือ การประดิษฐ์เพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการ ทอผ้า เช่น ใน ค.ศ. 1733 จอห์น เคย์ แห่งเมืองแลงคาเชียร์ ได้ประดิษฐ์กี่กระตุก ซึ่งช่วยให้ช่างทอผ้าสามารถผลิตผ้าได้มากกว่าเดิมถึง 2 เท่า ค.ศ. 1764 เจมส์ ฮาร์กรีฟส์ สามารถผลิตเครื่องปั่นด้าย ได้สำเร็จ ต่อมา ค.ศ. 1769 ริชาร์ด อาร์คไรต์ ได้ปรับปรุง เครื่องปั่นด้ายให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และพัฒนาเป็นเครื่องจักรกลที่ใช้พลังน้ำหมุนแทนพลังคนเรียกว่า WATER FRAME ทำให้เกิดโรงงานทอผ้าตามริมฝั่งแม่น้ำทั่วประเทศ มีการ ขยายตัวทำไรฝ้ายในอเมริกา ต่อมาวิตนีย์ สามารถประดิษฐ์เครื่อง แยกเมล็ดฝ้ายออกจากใย ได้เมื่อ ค.ศ. 1793 การพัฒนาอุตสาหกรรมการทอผ้าของอังกฤษเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 19 การประดิษฐ์ที่พัฒนาควบคู่กับการทอผ้า คือ การประดิษฐ์เครื่องจักรไอน้ำ โดยเจมส์ วัตต์ ชาวสกอต ประดิษฐ์ได้ใน ค.ศ. 1769 โดยใช้ขับเคลื่อนเครื่องจักรกลแทนพลังงาน น้ำ ซึ่งส่งผลให้นำไป ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เหมืองแร่และการทอผ้า ต่างใช้เครื่องจักร ไอน้ำ เป็นพลังขับเคลื่อนเครื่องจักรกลทั้งสิ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเหล็ก เมื่อมีการพัฒนาเครื่องจักร กลไอน้ำ ทำให้อุตสาหกรรมเหล็กขยายปริมาณการผลิตได้อย่างรวดเร็ว และเมื่อเฮนรี คอร์ต ชาวอังกฤษคิดค้นวิธีการ หลอมเหล็กให้มีคุณภาพดีขึ้น ก็ส่งผลให้มีการปรับปรุงคุณภาพของปืนใหญ่ ตลอดจนยุทธโธปกรณ์ต่างๆ ให้มี ประสิทธิภาพขึ้น ต่อมาใน ค.ศ. 1807 อังกฤษได้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจำหน่ายเครื่องจักร ณ เมืองลิจ ประเทศเบลเยียม ทำให้เกิด การปฏิวัติอุตสาหกรรมขึ้นในเบลเยียม แต่อย่างไรก็ตาม ในต้นคริสต์ ศตวรรษที่ 19 อังกฤษยังคง ความเป็นผู้นำในการปฏิวัติอุตสาหกรรม โดยใน ค.ศ. 1851 อังกฤษได้จัดแสดงนิทรรศการครั้งใหญ่ (GREAT EXHIBITION) แสดงความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเหล็กของอังกฤษ การปฏิวัติอุตสาหกรรมระยะที่ 2 เป็นการปรับปรุงการคมนาคมสื่อสาร ซึ่งเป็นผลมาจากความสำเร็จของอุตสาหกรรมเหล็กและเครื่องจักรไอน้ำ โดยใน ค.ศ. 1804 ริชาร์ด เทร์วีกินาพลังงานไอน้ำ มาขับเคลื่อนรถบรรทุก รถจักรไอน้ำจึงมีบทบาทสำคัญใน อุตสาหกรรมขนส่ง ที่มีชื่อเสียงมาก คือ หัวรถจักรไอน้ำ ชื่อ ร็อกเกต (ROCKET) ของจอร์จ สตี-เฟนสัน ทำให้มีการเปิดบริการรถจักรไอน้ำบรรทุกสินค้าเป็นครั้งแรก ต่อ มามีการตัดแปลงมารับส่งผู้โดยสาร ถือเป็นจุดเริ่มต้นการเข้าสู่ยุค การใช้รถไฟ ซึ่งเป็นผลทำให้ ความเจริญขยายตัวจากเขตเมืองไปสู่ชนบท เปลี่ยนชนบทให้กลายเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเมือง นอกจากนี้รถไฟยัง เป็นพาหนะสำคัญในการลำเลียงกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ต่างๆ และเป็นสิ่งกระตุ้นให้ยุโรปสนใจการปฏิวัติอุตสาหกรรมในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ฝรั่งเศสภายหลัง การปฏิวัติใน ค.ศ. 1789 (FRENCH REVOLUTION : ค.ศ. 1789) ได้หันมา สนใจปฏิวัติ อุตสาหกรรม

กล่าวได้ว่า การปฏิวัติอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการแบ่งค่ายระหว่างลัทธิทุนนิยมกับลัทธิ สังคมนิยมอย่างเป็นทางการ ต่อมาใน ค.ศ. 1889 ได้มีการประกาศให้วันที่ 1 พฤษภาคมของทุกปีเป็นวัน เมย์เดย์หรือวันแรงงานสากล (MAY DAY) นอกจากนี้ยังทำให้เกิดวรรณกรรมแนวสังคมนิยม (REALISM) ในกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่พยายามเสนอเรื่องความเป็นจริงเบื้องหลัง ความสำเร็จ ของระบบสังคมนิยมที่ชนชั้นกรรมกรมีชีวิตที่ยากไร้และถูกเอารัดเอาเปรียบ การปฏิวัติ ทางอุตสาหกรรมได้ขยายไปทั่วภูมิภาคต่างๆ ของโลก ทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง ทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม การเมือง และทำให้ประเทศต่างๆ เหล่านี้มี “วัฒนธรรมร่วม” ตามตะวันตกไป ด้วย(<https://suphannigablog.wordpress.com>)

อุตสาหกรรมแฟชั่นนั้นเป็นสิ่งที่เริ่มขึ้น ในแฟชั่นเสื้อผ้ายุคใหม่ โดยช่วงก่อนปี พ.ศ. 2500 การตัดเย็บเสื้อผ้าแฟชั่นส่วนใหญ่ยังเป็นการสั่งตัด โดยแต่ละบุคคล ตัดเย็บโดยช่างตัดเสื้อ แต่หลังจากนั้นเมื่อเริ่มมีเครื่องจักรเข้ามาเกี่ยวข้องในการตัดเย็บ หรือ จักรเย็บผ้า และมีโลกเข้าสู่ระบบทุน นิยม มีห้างสรรพสินค้า มีการผลิตเสื้อผ้าออกมาในรูปแบบจำนวนมาก ขนาดเดียวกัน ราคาเดียวกัน ทำให้อุตสาหกรรมแฟชั่นเริ่มต้นอย่างแท้จริง อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจาก การสื่อสารที่มีการพัฒนา ขึ้นพร้อมๆกัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อวิทยุ โทรทัศน์ จนถึงยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในยุค เริ่มแรกของ อุตสาหกรรมแฟชั่นนั้นเริ่มที่ฝั่งยุโรป ต่อมาฝั่งอเมริกาจนมาถึงยุคปัจจุบันอุตสาหกรรม แฟชั่นนั้นเป็นออกแบบในประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่การผลิตและจำหน่าย นั้นทำในอีกประเทศ หนึ่ง เช่น แฟชั่นที่ผลิต โดยบริษัทแฟชั่นในสหรัฐอเมริกาออกแบบในประเทศ แต่ผลิตในจีนหรือ เวียดนามหรือ ศรีลังกาแล้วนำกลับมาในประเทศและกระจายขายสินค้าทั่วโลกอีกครั้ง (<https://nicksudarat41.wordpress.com>) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยมีมานานกว่า 40 ปี และเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อพิจารณาทั้งในด้าน การจ้างงาน การส่งออก และมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม อาทิ ในปี 2543 อุตสาหกรรมสิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่มได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ระบบเศรษฐกิจเท่ากับ 270,179 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมร้อยละ 5.51 รวมทั้งมีบทบาทในการสร้างงานมากที่สุดในหมวดอุตสาหกรรม คิดเป็นจำนวนการจ้างงานในปี 2543 เท่า กับ 1,083,700 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.6 ของ การจ้างงานในหมวดอุตสาหกรรมทั้งหมด อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มยังเป็นอุตสาหกรรม ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก แม้ว่าในบางช่วงจะเกิดปัญหาค่าแรงงานขั้นต่ำ เช่น ปี 2539 ทำให้รายได้ลดลงค่อนข้างมาก แต่ในระยะต่อมา อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและในจำนวนที่สูงมากขึ้นอีกครั้ง โดยปี 2543 อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 223,512 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.0 ของมูลค่าการส่งออกทั้งประเทศ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยมีการขยายตัวมาหลายครั้ง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตภายในประเทศ จำนวนเครื่องจักรเพื่อการผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอทุกสาขาก็มีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เมื่อวิเคราะห์ถึงสภาพและอายุการใช้งานของเครื่องจักรแล้ว ในช่วงการขยายตัวที่ผ่านมาส่วนใหญ่ใช้เครื่องจักรเก่าที่ผ่านการใช้งานมาหลายปีจากต่างประเทศ ดังนั้น ผลผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยในช่วงที่ผ่านมา ส่วนมากจึงได้มาจากการผลิตด้วยเครื่องจักรเก่าที่มีเทคโนโลยีล้าสมัย ผลผลิตและคุณภาพต่ำ ประกอบกับเทคโนโลยีการผลิตในต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าของไทยค่อนข้างมาก ทั้งในด้านการพัฒนาประสิทธิภาพ คุณภาพ รูปแบบและชนิดของสินค้า โดยเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลเครื่องจักรของประเทศต่างๆ ที่ผลิตสินค้าสำหรับตลาดระดับบน จะพบว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยมีศักยภาพการแข่งขันไม่สูงมากนัก เนื่องจากสาเหตุสภาพเครื่องจักรล้าสมัยดังกล่าวและสำหรับสินค้าตลาดระดับล่าง ผู้ผลิตสิ่งทอไทยก็ไม่อาจแข่งขันกับประเทศที่มีโครงสร้างต้นทุนต่ำกว่า เช่น อินโดนีเซีย จีน และปากีสถานได้ ดังนั้น การหามาตรการปรับปรุงเพื่อให้อุตสาหกรรมนี้มีความสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก จึงเป็นภารกิจเร่งด่วนสำหรับอุตสาหกรรมนี้ การแก้ปัญหาประการหนึ่งของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยให้สามารถแข่งขันได้ จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้อยู่เดิม เป็นเครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีก้าวหน้าให้ผลผลิตและคุณภาพสูง เพื่อที่จะทำให้สินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยมีคุณภาพได้มาตรฐานและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ การผลิต อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย มีโครงสร้างที่สามารถแบ่งตามขั้นตอนการผลิตออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำ หรืออุตสาหกรรมขั้นต้น เป็นอุตสาหกรรมเริ่มแรกของโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ การเส้นใย (เส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์) และอุตสาหกรรมปั่นด้าย มีลักษณะที่เน้นการใช้ทุนและเทคโนโลยี อุตสาหกรรมสิ่งทอกลางน้ำหรืออุตสาหกรรมขั้นกลางอาศัยวัตถุดิบจากอุตสาหกรรมขั้นต้นมาทำการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้แก่ การทอผ้า ถักผ้า ฟอก ย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จ ในการผลิตขั้นนี้สามารถเลือกเทคโนโลยีระดับสูง หรือเน้นการใช้แรงงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอปลายน้ำหรืออุตสาหกรรมขั้นปลาย เป็นขบวนการผลิตขั้นสุดท้ายของอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นการผลิตเครื่องนุ่งห่ม จำพวกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่หารายได้ให้กับประเทศมากที่สุดในกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและเสื้อผ้าสำเร็จรูป มีสัดส่วนจำนวนโรงงานสูงถึงร้อยละ 58.2 เนื่องจากยังเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตโดยใช้แรงงานเป็นหลัก ใช้เงินลงทุนน้อย ซึ่งในระยะที่ผ่านมาไทยได้เปรียบในด้านค่าจ้างแรงงานต่ำ แต่ปัจจุบันไทยได้สูญเสียความได้เปรียบนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่สำคัญ อาทิ จีน

อิน โคนี เชีย อิน เดีย และ เวียค นาม (https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789/798/jsessi_onid=62E79F28E9A8E77780F89032E284117B?sequence=1)

เรื่องราวของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ทางเลือกอื่นๆ ในศตวรรษที่ 20 นั้น โดยหลักเป็นผลมา จากนวัตกรรมทางการผลิตที่สำคัญอย่างหนึ่ง นั่นคือการผลิตจำนวนมาก (Mass Production) ที่เป็นผลจากการพัฒนาเครื่องจักรไอน้ำของเจมส์ วัตต์ (James Watt) และนำมาสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมในอังกฤษ จนทำให้ประเทศตะวันตกกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม สร้างความมั่งคั่งให้กับระบบเศรษฐกิจและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมขนาดใหญ่

การผลิตจำนวนมาก คือการผลิตสินค้ารูปแบบเดียวกันในปริมาณมหาศาล โดยมักใช้เทคโนโลยีการผลิตแบบเครื่องจักรกลในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น การใช้สายพานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดการใช้แรงงาน และทำให้ต้นทุนต่อหน่วยถูกลง เช่น การใช้ครนเหนือหัวขนาดใหญ่ซึ่งสามารถแทนที่คนงานมากถึง 36 คนเพื่อขนย้ายของหนัก เป็นต้น การผลิตจำนวนมากเกิดขึ้นอย่างก้าวกระโดด การปฏิวัติอุตสาหกรรมช่วงศตวรรษที่ 19 ในอังกฤษทำให้สินค้าหลายประเภทมีต้นทุนถูกลง ตั้งแต่สินค้าปฐมภูมิอย่างเหล็ก เหล็กกล้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ไปจนถึงสินค้าสำหรับอุปโภคบริโภคอย่างเสื้อผ้า ซึ่งผู้บริโภคหลักของสินค้าเหล่านี้ ก็คือชนชั้นกลางและชนชั้นแรงงานที่ได้รับค่าจ้างจากระบบการผลิตรูปแบบนี้นั่นเอง ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งที่มาควบคู่กันกับการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการผลิตจำนวนมาก กลางศตวรรษที่ 19 แม่น้ำเทมส์ในลอนดอนขึ้นชื่อเรื่องความเน่าเหม็นเนื่องจากน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม นำมาซึ่งคำถามสำคัญในเวลาต่อมาถึงการสร้างสมดุลระหว่างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับการควบคุมของเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม การผลิตจำนวนมากทำให้เหล็กกล้า (Steel) สำหรับการก่อสร้างรางรถไฟมีราคาถูกลง และถูกนำมาใช้แทนที่เหล็ก (Iron) ซึ่งเปราะบางกว่า เหล็กกลายังสามารถรองรับน้ำหนักของหัวรถจักรที่วิ่งด้วยความเร็วสูงขึ้น ทำให้รถไฟหนึ่งขบวนขนถ่ายสินค้าได้ในปริมาณที่มากขึ้น ถึงที่หมายเร็วขึ้น จึงทำให้การขยายเครือข่ายรถไฟเดิมนั้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ราคาที่ถูกลงจากระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพนี้ทำให้การแบ่งแยกชนชั้นจากชาติกำเนิดพร่าเลือน ชนชั้นระดับล่างเริ่มเข้าถึงและบริโภคสินค้าต่างๆ ได้ง่ายขึ้น ในทางกลับกันสินค้าที่ไม่ได้ผลิตครั้งละมากๆ เริ่มเป็นมาตรฐานใหม่ในการแสดงออกทางชนชั้นความสามารถในการบริโภคจึงกลายเป็นปัจจัยใหม่ที่แสดงถึงความแตกต่างระหว่างชนชั้นในสังคม

ทุนนิยมอุตสาหกรรมและการผลิตจำนวนมากทำให้ลูกจ้างมีรายได้มากขึ้น ส่งผลให้แรงงานจากภาคการเกษตรไหลมาสู่ภาคอุตสาหกรรม ขณะที่ชนชั้นกลางก็มีการขยายตัว การบริโภคนิยม (Consumerism) เริ่มเป็นบรรทัดฐานใหม่ของการมีชีวิตที่ดี ผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าได้ในปริมาณที่ต้องการ ทั้งยังสามารถเลือกชนิด แบบ และประเภทของสินค้าได้ตามใจชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถในการผลิตครั้งละมากๆ ถูกใช้ในทางการเมืองในศตวรรษที่ 20 ในลักษณะต่างๆ กัน สหรัฐฯ ผลิตอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม (Cultural Industry) ด้วยการทำให้วัฒนธรรมเป็นของประชาชนผ่านอุตสาหกรรมบันเทิงอย่าง ภาพยนตร์ ดนตรี และวิทยุ ในเยอรมนี โฆษณาชวนเชื่อ แนวคิดนาซีผ่านการผลิตรถเต่า ทำให้มวลชลสามารถเป็นเจ้าของได้ ก็วางอยู่บนเงื่อนไขการผลิตนี้

การผลิตจำนวนมากไม่ได้แค่ผลิตขยะในตัวเองเท่านั้น แต่ยังทำให้ความต้องการวัตถุดิบเหลือใช้ (Scrap Materials) เพื่อการผลิตมีสูงขึ้น และทำให้การรีไซเคิลเป็นส่วนหนึ่งของการผลิต ซึ่งเป็นไปได้ว่า การพัฒนาเทคนิคการผลิตอาจทำให้ความหวังในการคงมาตรฐานการครองชีพผ่านการผลิตจำนวนมาก ไปพร้อม ๆ กับการรักษาสีงแวดล้อมผ่านการบริหารจัดการของเสียนั้นเกิดขึ้นได้จริงด้วยกระบวนการผลิตจำนวนมากนี้เอง

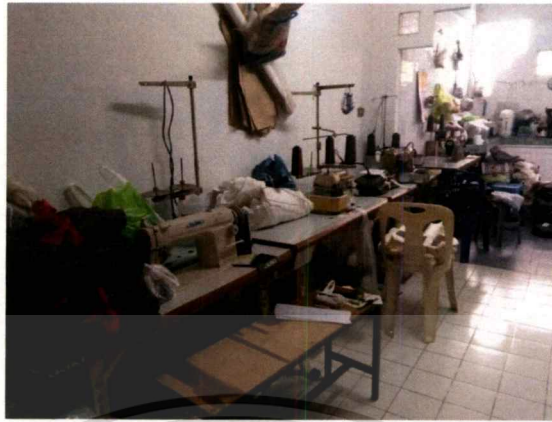
แผนการผลิตแบบต่อเนื่องหรือจำนวนมาก การวางแผนการผลิตแบบต่อเนื่องหรือการผลิตแบบจำนวนมาก มีการนำมาใช้หลากหลายในปัจจุบัน มีจำนวนสินค้าน้อยชนิดแต่ผลิตครั้งละจำนวนมากๆ มีลักษณะความต้องการที่ที่แน่นอนตามแนวโน้มซึ่งต้องอาศัยการพยากรณ์ที่แม่นยำด้วยเช่นกัน. โดยส่วนมากแล้วการผลิตแบบต่อเนื่องนี้จะมีการวางแผนการผลิตเพื่อเก็บเป็นสต็อกเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าตามแผนการส่งมอบต่อไป. ความสำคัญของการจัดการสายการผลิตแบบต่อเนื่องก็คือ การจัดการสมดุลของแต่ละหน่วยผลิต ต้องมีขนาดเท่ากัน ซึ่งหมายถึงทั้ง มีระยะเวลาในการผลิตเท่ากันหรือมีจำนวนการผลิตที่พอดีต่อความต้องการของหน่วยการผลิตถัดไป จะต้องไม่เกิดคอคอดหรือจุดชะงักในการผลิตที่จุดใดจุดหนึ่ง หรือถ้าเกิดแล้วต้องมีการจัดการแก้ไข ปัญหาได้อย่างทันท่วงที่ไม่ให้การผลิตหยุด. ข้อดีของการผลิตแบบต่อเนื่องคือ สามารถวางแผนการผลิตได้แม่นยำกว่าการวางแผนการผลิตแบบสั่งทำเนื่องจากสามารถคำนวณหาเลามาตรฐานแต่ละขบวนการได้แม่นยำกว่า อีกทั้งชนิดของผลิตภัณฑ์ไม่มาก ผลิตครั้งละนานๆ ทำให้มีเวลาเพียงพอในการเตรียมการและจัดทำมาตรฐานต่างๆ, แรงงานก็ไม่ต้องอาศัยทักษะที่สูงมากนักยกเว้นหน่วยงานด้านเทคนิค ส่วนข้อเสียก็คือ ราคาสินค้าต่อหน่วยค่อนข้างถูก การผลิตเมื่อเกิดงานเสีย หากไม่มีการป้องกันและควบคุมที่ดีส่วนมากจะเสียทั้งการผลิตเนื่องจากการผลิตมีความรวดเร็วต่อเนื่อง [https://www.facebook.com/logistics2014/photos/a.792403620903400.1073741903443148885828877/761400920670337/?type=3&theater\)](https://www.facebook.com/logistics2014/photos/a.792403620903400.1073741903443148885828877/761400920670337/?type=3&theater)

กลุ่มตลาดรวมอย่าง “Mass Marketing” คือการผลักดันและใช้กลยุทธ์การผลิตภัณฑ์แบบไม่แตกต่างกันคือเน้นการผลิตจำนวนมาก และขายให้กับลูกค้าทุกคนเหมือนกัน ถือได้ว่าไม่มีการแบ่งส่วนตลาดเลย ตัวอย่างเช่น รองเท้ายี่ห้อนันยาง ที่ผลิตรองเท้าแบบเดียวกัน สำหรับลูกค้าทุกกลุ่มโดยอาจจะเปลี่ยนเพียงแค่อีสันเท่านั้น โดยรวมไม่ว่า ลักษณะและรูปแบบการใช้งานก็ยังคงเหมือนเดิมในรูปแบบเดิม และแนวทางการตลาดเช่นนี้อาจจะเคยได้รับการนิยมาพอสมควรในอดีตซึ่งค่อนข้างจะจำกัดรูปแบบของสินค้าและบริการอยู่มากพอสมควร แต่สำหรับในยุคใหม่เช่นนี้การทำ

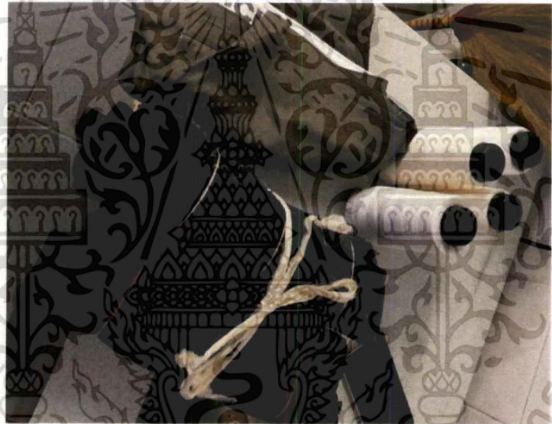
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตลาดวงกว้างเช่นนี้นับว่าเป็นการเลือกที่จะแบกรับความเสี่ยงเอาไว้ในมือเช่นเดียวกัน ย่อมเป็นที่แน่นอนว่า ความต้องการของคนที่แตกต่างกัน ก็มาจากพื้นฐานของคนที่แตกต่างกัน ความแตกต่างในแง่ของการใช้ชีวิต ช่วงอายุ หรือแม้กระทั่งหลักการทางความคิดนั้น อาจจะมาเป็นปัจจัยและตัวแปรของการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ตะส่งสินค้าหรือบริการเข้าไปให้ การเลือกที่จะเจาะกลุ่มลูกค้านี้ องค์กรอาจจะต้องเสี่ยงกับการรับมือของเหล่าคู่แข่งในมากมายหลายกลุ่ม หากลองจินตนาการตามดูว่า หากเราเลือกที่จะขึ้นบนตลาดเช่นนี้นั้นล่ะก็เปรียบเหมือนกับว่า หากเลือกแบ่งโค้นท์ทอลล์ที่มีหลากหลายรสออกตามรสชาติของมัน คนที่ชอบกินโค้นท์ทอลล์วานิลลาก็จะไปแย่งกันในส่วนของวานิลลา คนที่ชอบรสช็อคโกแลตก็จะไปแย่งชิงกันในส่วนของช็อคโกแลต แต่หากใครต้องการจะกินสองรสชาติแล้วก็ต้องแย่งชิงกันทั้งสองกลุ่ม แนวความคิดง่ายๆแบบนี้จะแสดงให้เห็นว่าการลงแข่งขันบนตลาดที่มีความหลากหลายนั้น หากสินค้าและบริการ ไม่สามารถตอบสนองได้ทุกกลุ่มแต่ก็ยังนำเสนอไปยังทุกคนทุกกลุ่มอย่าง Mass Marketing แล้วล่ะก็การที่จะเข้าไปสู่กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มผู้บริโภคนั้นจะมีตัวเลขที่เล็กน้อยเท่านั้น จากข้อมูลและหลากหลายประเด็นที่หยิบยกมาอธิบายนั้น อาจจะดูเหมือนการทำการตลาดแบบนี้จะไม่เป็นประโยชน์มากนัก ถึงแม้ว่านักการตลาดส่วนใหญ่จะไม่แนะนำในวิธีการลุยตลาด Mass marketing เช่นนี้แต่ก็นับว่ามีผลคืออยู่บ้างในรูปแบบของการสร้างสรรค์สินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนทั่วไปได้นั่นเอง หากทำเช่นนั้นได้ก็นับว่ายังมีเปอร์เซ็นต์ที่สามารถประสบความสำเร็จในตลาดเช่นนี้ได้

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่นำสู่การควมรวมกิจกรรมและการปรับโครงสร้างบริษัททั่วทั้งภูมิภาคขณะนี้ทำให้ตำแหน่งงานถูกลดทอนลงอย่างมากมาย คนงานคนแล้วคนเล่าถูกปลดออกจากการจ้างอย่างต่อเนื่อง มีการขยายตัวของเกษียณก่อนวัย ทั้งที่คนเหล่านั้นกำลังอยู่ในวัยที่แจ่มใญ่แกร่งที่สุดสำหรับการทำงาน การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ถูกหยิบยกมาเป็นข้ออ้างเพื่อปิดความรับผิดชอบเรื่องความมั่นคงในการทำงาน การกระจายการผลิตออกนอกโรงงาน การจ้างงานแบบเหมาช่วงและเหมาค่าแรง การลดรอนสิทธิของคนงานในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพและการเจรจาต่อรองร่วม นักลงทุนทั้งท้องถิ่นและบริษัทข้ามชาติรายใหญ่ต่างพากันฉกฉวยโอกาสจากการเปิดเสรีของตลาดทุน ทำการโยกย้ายฐานการผลิตจากประเทศนี้ไปประเทศนั้นอย่างง่ายดาย เพื่อแสวงหาแรงงานราคาถูกและหลีกเลี่ยงพันธะทางกฎหมาย สิ่งเหล่านี้กำลังเป็นโรคภัยที่แพร่ระบาดไปทั่วทั้งภูมิภาค กล่าวโดยสรุปการค้าเสรีในภูมิภาคกำลังนำมาซึ่งความหายนะสู่คนงานและสังคมอาเซียน โดยส่วนรวม (<https://sites.google.com/site/63wed3436/kar-cad-tang-xaseiyn>)

ภาพที่ 3 ภาพจากบ้านที่แม่ของข้าพเจ้านั่งทำงาน(20เมษายน2561)

ภาพที่ 4 ภาพชิ้นส่วนการตัดเย็บของแม่ (23เมษายน2561)

<https://pantip.com/topic/30203123>

ภาพที่ 5 ภาพโรงงานเย็บผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<http://event.sanook.com/day/mayday/>

ภาพที่ 6 ภาพพนักงาน โรงงานที่มียูนิฟอร์มเหมือนกัน

<http://www.ba.cmu.ac.th/wp-content/>

ภาพที่ 7 ภาพนักศึกษาที่นั่งกันเป็นระเบียบด้วยชุดนักศึกษาที่เหมือนกัน

<https://www.thephuketnews.com/first-phuket-branch-of-uniqlo-clothing-store-to-open-42850.php>

ภาพที่ 8 ภาพร้านยูนิโคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<https://www.uniqlo.com/us/en/stores-details/?StoreID=10200059&source=stores>

ภาพที่ 9 ภาพชั้นวางเสื้อผ้าจากร้านยูนิโคล

ข้าพเจ้านำประสบการณ์ส่วนตัวที่ข้าพเจ้าคลุกคลีกับแม่และข้อมูลอุตสาหกรรม สหภาพแรงงาน สินค้าที่มีการผลิตจำนวนมาก และความเป็นมนุษย์ที่กล่าวมาข้างต้น มานำเสนอเกิดเป็นแรงบันดาลใจในงานชุดนี้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

<http://www.port-magazine.com/art-photography/kaarina-kaikkonen-the-blue-route/>

ภาพที่ 10 Kaarina Kaikkonen: The Blue Route, 2013. Courtesy of Fabrica Gallery, Brighton.

Kaarina Kaikkonen เป็นศิลปินชาวฟินแลนด์ผู้เกิดเมื่อปีพ. ศ. 2497 Kaarina Kaikkonen มีการจัดนิทรรศการและจัดแสดงผลงานศิลปะพิพิธภัณฑรวมทั้ง Galerie Forsblom เมืองเฮลซิงกิและ Galleri Bo Bjerggaard มีบทความมากมายเกี่ยวกับ Kaarina Kaikkonen รวมทั้ง 'Wealthiest Woman' เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

in Germany ที่ Inaugurates Nature-Themed พิพิธภัณฑศิลป์ในบาวาเรีย' เขียน โดย Hili Perlson สำหรับ artnet ใน 2017 Kaarina Kaikkonen ศึกษาที่ Academy of Fine Arts ระหว่างปี 1978 และ 1983 เธอ เป็นหนึ่งในศิลปินชั้นนำของศิลปะ Fin nish ด้วยผลงานของเธอในงานประติมากรรม และการติดตั้ง ด้านข้างของอนุสาวรีย์ที่โดดเด่นของผลงานของเธอมักถูกเติมเต็มด้วยองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมและสถาปัตยกรรมที่อยู่รอบตัวพวกเขา นอกจากนี้ยังมีแกนหลักที่เชื่อมโยงกับความไม่สม่ำเสมอและความอ่อนแอของวัสดุที่ซึกลับไปสู่ความอ่อนแอของมนุษย์ การเคลื่อนไหวของ "มาและไป" จากบางสิ่งบางอย่างเป็นองค์ประกอบที่เป็นทางการในการทำงานของศิลปิน – อย่างที่เราเห็นในชื่อเรื่องของงานด้วยเช่นกันซึ่งจะช่วยสร้างสะพานเชื่อมระหว่างความทรงจำในอดีตกับความตึงเครียดในอนาคต ชาวฟินแลนด์ชื่อ Kaikkonen ดั้งเดิมในระดับนานาชาติ: เธอเคยทำงานในเวนิสและลิเวอร์พูลเบียนาสและนี่เป็นผลงานที่สองของเธอ กับฟอร์ดา เส้นทางสี่ฟ้าประกอบด้วยเสื่อมือสองที่ได้รับบริจาคจากคนคิงของเมือง Brighton และ Hove เสื่อจะรวมกันและแขวนในชั้นของ catenaries มองเบื้องหน้าเหนือพื้นของพื้นที่และเหนือแท่นบูชาของโบสถ์ deconsecrated ที่ Fabrica แกลเลอรี เป็นงานที่น่าพอใจมากสำหรับวันหยุดเทศกาลอีสเตอร์ Kaikkonen เคยทำงานร่วมกับผ้ามือสองก่อนหน้านี้ไม่น้อยในการแสดงครั้งก่อนหน้าของเธอที่ Fabrica ซึ่งเกี่ยวข้องกับเสื่อแจ็กเก็ตชายจำนวนห้าร้อย แต่ความสนิทสนมและคุณภาพของเสื่อเช็ด โดยเฉพาะเหมาะกับช่วงเวลาทางเศรษฐกิจของเรา ผ่านร้านค้าการกุศลตามถนนทางเหนือและถนนลอนดอนก็ยากที่จะไม่รู้สึกว่าเก่าเป็นใหม่ใหม่ Kaikkonen ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในแขนเสื้อที่แพร่กระจายอย่างเห็นได้ชัดของเสื่อยืดและยังทำให้เกิดการตรึงกางเขน ดูเหมือนว่าจะมีความคล่องแคล่วเล็กน้อยในตอนแรกเพื่อแทนที่ไม่่กาง เขนใน โบสถ์ที่มีผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภค ทั้ง อย่่างใดคำแนะนำของการขวางป่าตัวตนทางวัฒนธรรมและศาสนาเก่ากับความสะดวกของเสื่อย้อมสีฤดูกาลที่ผ่านมามาอาจจะอ่านเป็น elegiac หรือแคดดัน แต่อ่านอย่างใดอย่างหนึ่งปฏิเสธความสำคัญที่เป็นไปได้ลึก

<http://www.studio-orta.com/en/artwork/103/Nexus-Architecture-x-50-Intervention-Koeln>

ภาพที่ 11

Date: 2001 Ref: 2005

Materials: Original Lamda colour photograph, laminated on Dibon (ed. 7)

Dimensions: 150x120cm

Catalogued: p24 Phaidon Press, UK 2002

Exhibition history: 2001 USF Contemporay Art Museum Tampa, usa

ลูซี่ออร์ตา (เกิดเมื่อปีพ. ศ. 2509 ใน ชัตตัน โคลด์ฟิลด์) เป็นศิลปินภาพชาวอังกฤษที่อาศัยและทำงานร่วมกันระหว่างลอนดอนและปารีสซึ่งเธออาศัยอยู่ตั้งแต่ปีพ. ศ. 2534 เธอเกิดเมื่อปีพ.ศ. 2509 ในชัตตัน โคลด์ฟิลด์ประเทศอังกฤษ หลังจากจบการศึกษาด้วยเกียรตินิยมด้านการออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่น Lucy Orta ได้เริ่มฝึกซ้อมในฐานะศิลปินภาพในปีพ. ศ. 2534 ผลงานประติมากรรมของเธอได้สำรวจขอบเขตระหว่างร่างกายและสถาปัตยกรรมการสำรวจปัจจัยทางสังคมต่างๆเช่นการสื่อสารและอัตลักษณ์ ผลงานที่โดดเด่นที่สุดของ Orta ได้แก่ : การ สวมใส่ ร่างกาย และการ ออกแบบ สถาปัตยกรรม (1992-1998) โครงสร้างแบบพกพาโครงสร้างที่มีน้ำหนักเบาและเป็นอิสระซึ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแทนของปัญหาการอยู่รอด สถาปัตยกรรมของ Nexus (1994-2002) คือการแทรกแซงแบบมีส่วนร่วมซึ่งผู้คนหลากหลายชุดต่างชุดที่เชื่อมต่อซึ่งกันและกันสร้างโครงสร้างแบบแยกส่วนและแบบกลุ่มซึ่งมองเห็นแนวคิดของการเชื่อมโยงทางสังคม Urban Life Guards (2004-ongoing) เป็นวัตถุประสงค์ที่สะท้อนถึงร่างกายเป็นโครงสร้างสนับสนุนเชิงเปรียบเทียบ

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดทัศนคติ ความรู้สึกของข้าพเจ้าผ่านงานศิลปะแบบจัดวาง และภาพถ่าย โดยข้าพเจ้าเลือกเสื้อผ้าที่เกิดจากการเป็นเครื่องแบบของมนุษย์ในปัจจุบัน เกิดผลผลิตจำนวนมาก เสื้อเชิ้ต เสื้อยืด กางเกงสแลค เสื้อนักศึกษา กระโปรงนักศึกษา เป็นสัญลักษณ์แทนความเป็นมนุษย์ ด้วยกระบวนการทำซ้ำเหมือนกันกับ โรงงานอุตสาหกรรม โดยใช้รูปแบบของเสื้อผ้าที่เป็นอยู่มาสร้างเป็นรูปแบบของเสื้อผ้าแบบเดิมแต่ต่อเนื่องกัน การทำซ้ำ การทับซ้อน เพิ่มจำนวนของเสื้อผ้าให้กับผู้สวมใส่ สร้างความอึดอัดให้กับผู้ที่ได้สวมใส่ การทำอะไรต่อเนื่องกัน ทำอะไรไปด้วยกัน การทำงานที่ต้องเชื่อมโยงกัน เพื่อขยายความ เสียดสีสังคมในความเป็นมนุษย์ภายใต้ความเป็นระบบระเบียบของชุดเครื่องแบบและความเป็นอุตสาหกรรม

ข้าพเจ้าให้ความสนใจเรื่อง ชุดเครื่องแบบ (Uniform) ชุดเครื่องแบบทำหน้าที่ให้ผู้สวมใส่อยู่ในรูป รอย แบบเดียวกัน กำกับชักจูงให้คนไปในทิศทางเดียวกันภายใต้กรอบกฎ ในขณะเดียวกันมันก็ทำหน้าที่ สลายความปัจเจกบุคคลของผู้สวมใส่ออกไป จำแนกสถานะระหว่างบุคคลออกจากกัน ซึ่งส่งผลต่อสังคม วัฒนธรรม การเมือง โดยข้าพเจ้านำเสนอผลงานเป็น สินค้าที่มีการผลิตจำนวนมาก (Mass production) เสื้อผ้าสำเร็จรูป ที่ถูกกคชั้ ทางวัฒนธรรมและสังคม

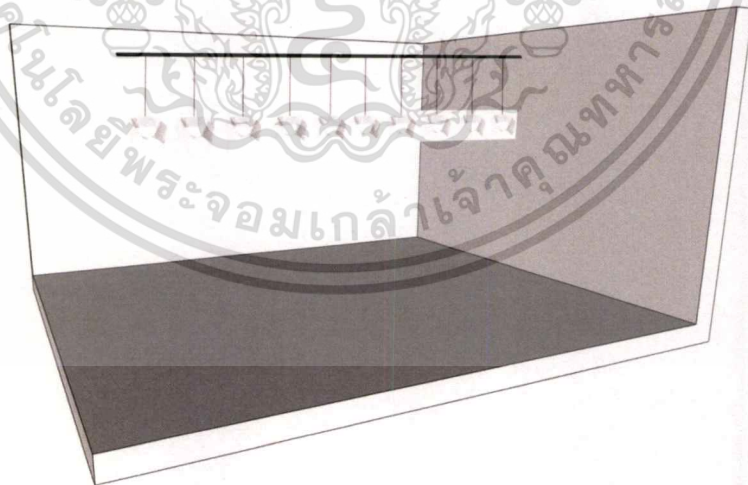
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

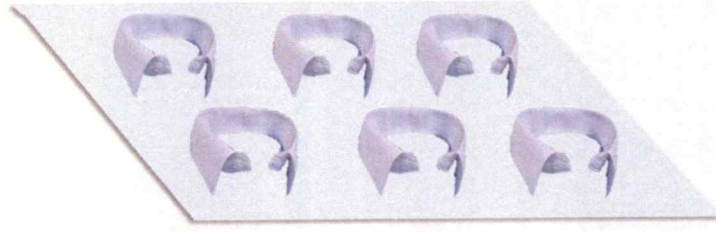
ข้าพเจ้าเริ่มจากการศึกษาแฟชั่นเสื้อผ้าที่มีอยู่ทั่วไปบนท้องตลาด ตามห้างสรรพสินค้า เกิดจากการสังเกตและสนใจในเสื้อผ้าที่มีการผลิตจำนวนมาก และสงสัยเกี่ยวกับชุดเครื่องแบบของนักศึกษา พนักงาน ทหาร ตำรวจ ข้าพเจ้าทดลองตัดเย็บด้วยตัวเองและสนใจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรม แรงงาน ความเป็นมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงใช้เสื้อผ้าเป็นตัวงาน ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความซ้ำ ความต่อเนื่องกันผ่านเสื้อผ้าซึ่งเป็นสินค้าที่มีการผลิตเป็นจำนวนมากอยู่แล้วในตัวของมัน ทั้งยังมองเห็นได้ง่าย สร้างอัตลักษณ์ ความเป็นตัวตน โดยข้าพเจ้าผลิตขึ้นมาใหม่จากรูปทรงต้นแบบของเสื้อผ้าเดิม มาเชื่อมโยง ต่อเนื่อง และทำซ้ำ ขยายความเป็นอุตสาหกรรมและความเป็นมนุษย์

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

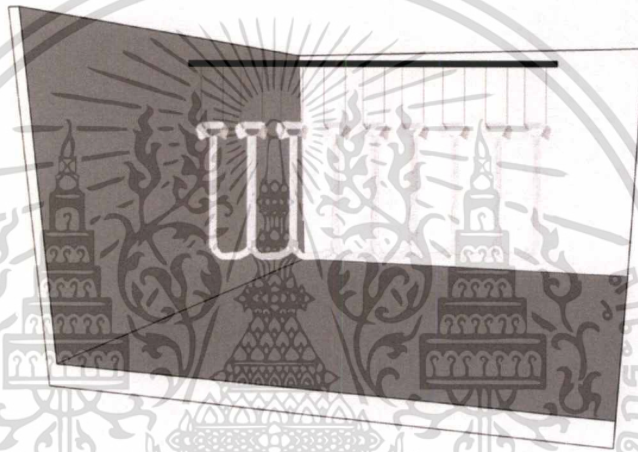
ภาพร่างชุดที่ 1

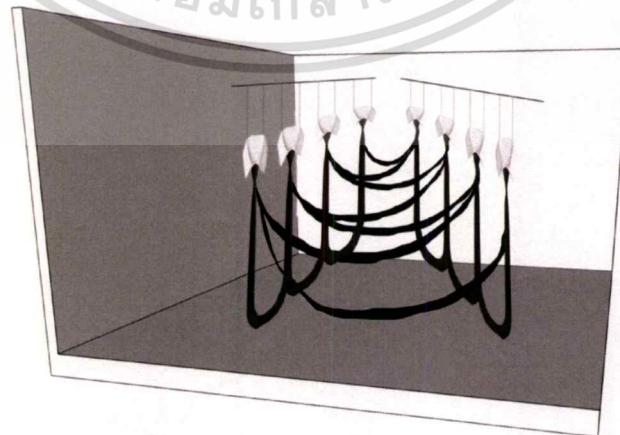
ภาพที่ 12 ชุดที่ 1 ร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 13 ชุดที่ 1 ร้างชั้นที่ 2

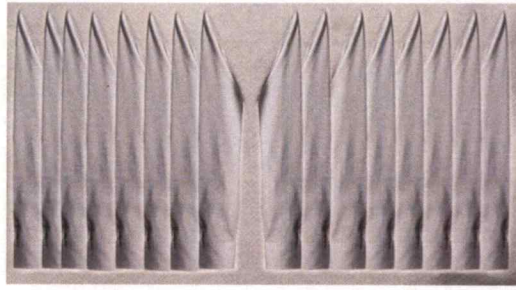

ภาพที่ 14 ชุดที่ 1 ร้างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 4

ภาพที่ 16 ชุดที่ 1 ร่างชั้นที่ 5

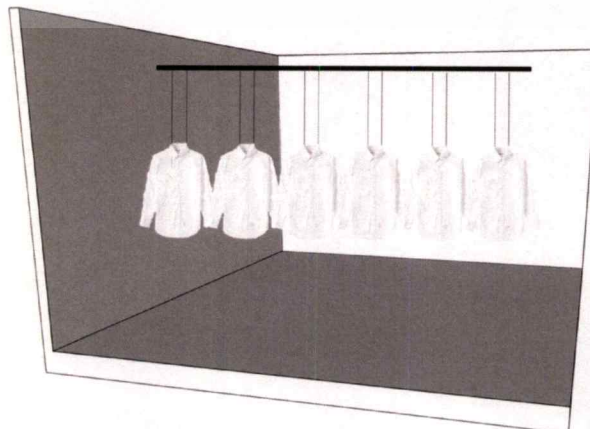
ภาพร่างชุดที่ 1

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 ได้รับแรงบันดาลใจมาจากชั้นส่วนอวัยวะของมนุษย์ ซึ่งในส่วนของ เป็นส่วนตำแหน่งของปกคอเสื้อ ถัดจากคอเสื้อขึ้นไปคือศีรษะของมนุษย์ที่ไว้ใช้คิด สติปัญญา ส่วนแขนเสื้อไว้ห่อหุ้มแขน ถัดจากแขนเสื้อออกมาเป็นมือที่คอยไว้ใช้งาน หยิบจับ สิ่งของ จึงเกิดเป็นภาพร่างชุดนี้ขึ้นมา ปัญหาที่เกิดขึ้นคือแนวคิดในการสร้างภาพร่างการแบ่งแยกเป็นสัดส่วน อวัยวะต่างๆ อาจจะทำให้การตีความ ความหมายผิดเพี้ยน ไปจากเดิมที่เราต้องการจะนำเสนอหรือเปล่า

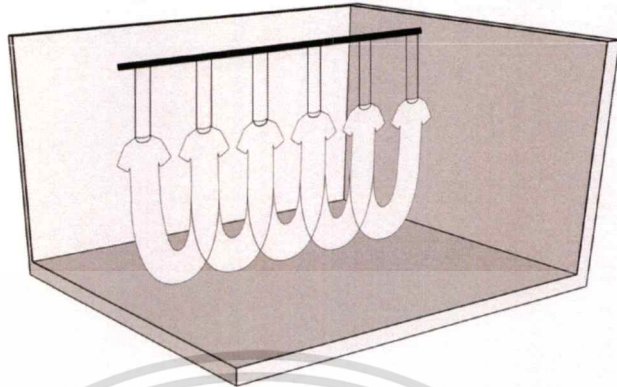
ได้นำภาพร่างชั้นที่ 1,3,4 ไปทำเป็นงานจริง เพราะว่า เห็นถึงความเชื่อมโยงกัน ต่อเนื่องกัน ของตัวคอเสื้อ อาจจะใช้วิธีการติดตั้งเป็นตัวส่งเสริมให้ตัวงานมีพลังมากขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ชุดที่ 2 ร่างชั้นที่ 1

ภาพที่ 18 ชุดที่ 2 ร่างชั้นที่ 2

ภาพที่ 19 ชุดที่ 2 ร่างชั้นที่ 3

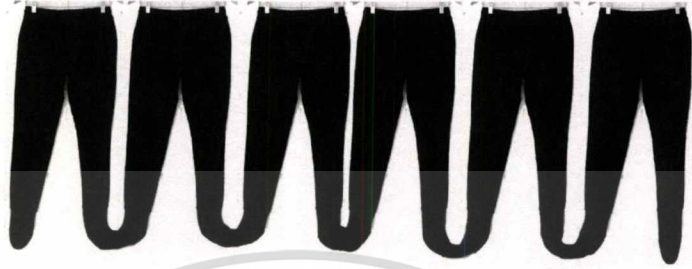
ภาพร่างชุดที่ 2

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 เกิดจากการแก้ไขปรับเปลี่ยนจากภาพร่างชุดที่ 1 จะเห็นได้ว่า ภาพร่างชุดที่ 1 เป็นชิ้นส่วนประกอบของเสื้อผ้า ส่วนของอวัยวะต่างๆ ในส่วนของภาพร่างชุดที่ 2 จะใช้แนวคิดจากตัวต้นแบบของการผลิตสินค้าจำนวนมาก (Mass product) มาเป็นแนวคิดในภาพร่างชุดที่ 2 โดยใช้วิธีการต่อเนื่องกัน ทำซ้ำ ให้แนวคิดกับตัวงานไปด้วยกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นคือภาพร่างชั้นที่ 3 ไม่สื่อความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอซักเท่าไร ส่วนตัวภาพร่างกับความเป็นจริง ในการตัดเย็บ ต้องตะหนักในการสร้างต้นแบบการเย็บเสื้อผ้าเป็นอย่างมากที่จะให้ออกมาเหมือนกับตัวต้นแบบภาพร่าง ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ความเนียบ

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 1, 2 มาทำเป็นงานเพราะสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการจะสื่อ

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 20 ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 1

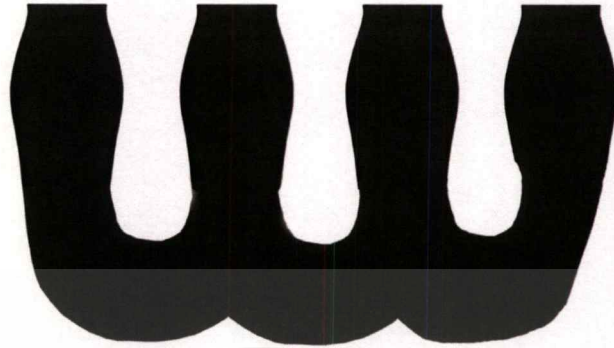

ภาพที่ 21 ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 3

ภาพที่ 23 ชุดที่ 3 ร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

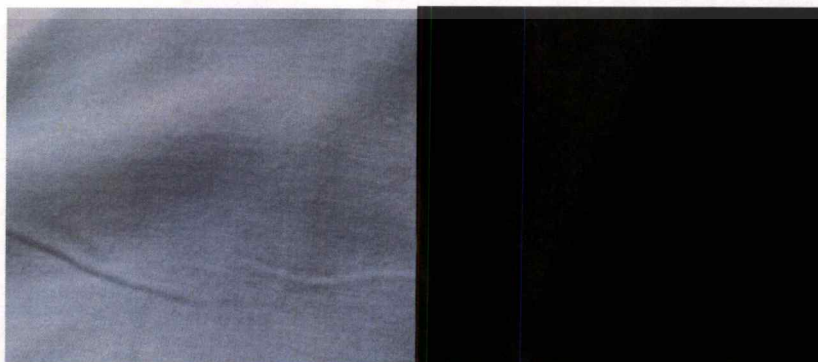
วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 มีแนวความคิดเหมือนกับภาพร่างชั้นที่ 2 ใช้แนวคิดจากตัวต้นแบบของการผลิตสินค้าจำนวนมาก (Mass product) มาเป็นแนวคิดในภาพร่างชุดที่ 2 โดยใช้วิธีการต่อเนื่องกัน ทำซ้ำ ให้แนวคิดกับตัวงานไปด้วยกัน ปัญหาของภาพร่างชั้นนี้ คือการสะท้อนภาพร่างกับความเป็นจริง ในการตัดเย็บ การสร้างต้นแบบกับการเย็บเสื้อผ้าจริง ที่จะให้ออกมาเหมือนกับตัวต้นแบบภาพร่าง ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ความเนียบ ได้นำภาพร่างทุกชิ้นมาทำเป็นงาน

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ขั้นตอนที่ 1 ตัดเย็บเสื้อผ้า

วัสดุในการสร้างงาน ผ้าคอตตอน ผ้าไหมอิตาลี ด้าย ผ้ากาวเคมี กระจุม ตะขอ

ภาพที่ 24 ภาพผ้าคอตตอน และ ผ้าไหมอิตาลี

ข้าพเจ้าเลือกวัสดุ พื้นผิวความเป็นผ้าของผ้าที่เกิดการผลิตเป็นจำนวนมากคือผ้าคอตตอน ที่ใช้ผลิตเสื้อเป็นจำนวนมาก และผ้าไหมอิตาลีใช้ตัดเป็นส่วนของกางเกง กระโปรง ใน ปัจจุบันเป็นงานของข้าพเจ้าขึ้นมา

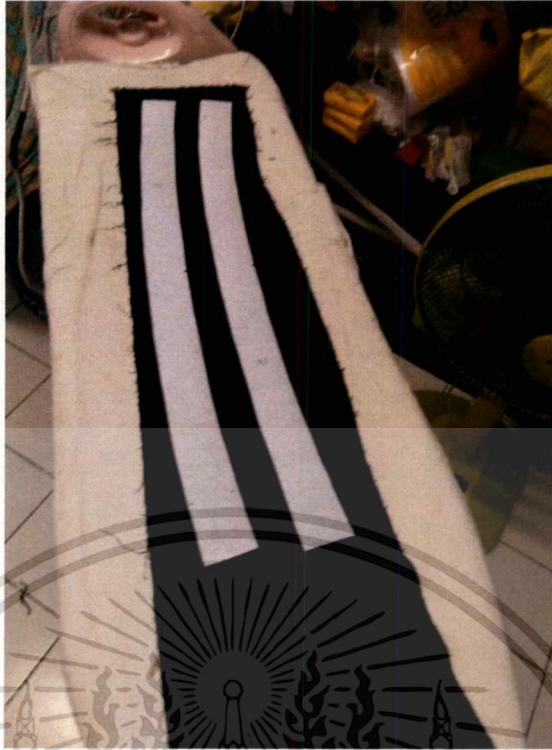

ภาพที่ 25 ภาพเข็ม ด้าย กระดุม ใช้ในการตัดเย็บ

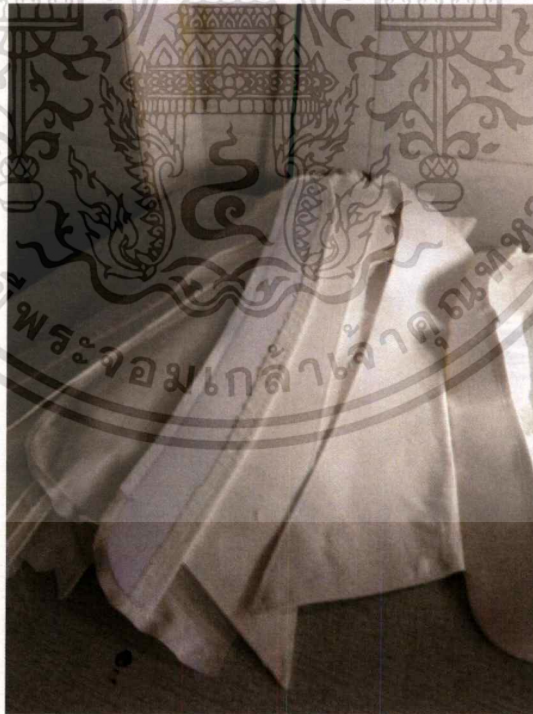

ภาพที่ 26 ภาพต้นแบบการตัดผ้าของภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 ภาพการรีดผ้าขาวเพื่อเตรียมเข้าสู่ขั้นตอนการเย็บ

ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนการรีดผ้าขาวเคมีใส่ปกคอเสื้อเสร็จ เตรียมเย็บ

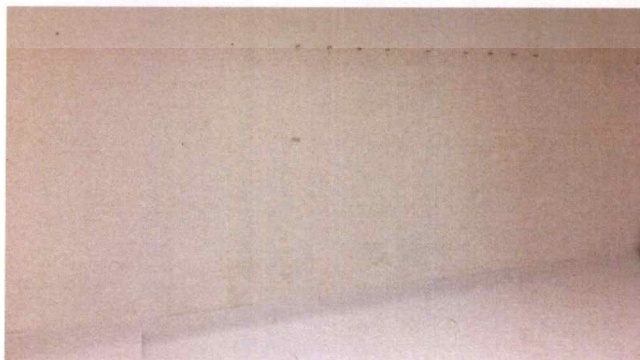
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 29 ภาพงานภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2 เหลือขั้นตอนในการเย็บขอบเอวกางเกง

ข้าพเจ้าใช้วิธีการสร้างต้นแบบการตัดเย็บผ้า ใช้กระบวนการผลิต ตัดเย็บ ตามต้นแบบแพทเทิร์นของเสื้อ กางเกง การผลิตแบบเดียวกันกับ โรงงานอุตสาหกรรม โดยขั้นตอนแรก เริ่มจากการสร้างต้นแบบการตัดเสื้อผ้า (แพทเทิร์น) ตัวต้นแบบของเสื้อผ้าแต่ละชิ้นเกิดจากการขนาดมาตรฐานของร่างกายมนุษย์ โดยข้าพเจ้าเลือกจากขนาดที่โรงงานอุตสาหกรรมมีการผลิตมากที่สุด หลังจากที่ตัดตัวต้นแบบเสร็จแล้วนั้น จึงตัดผ้าตามต้นแบบที่ได้วัดมาแล้ว โดยส่วนมากแล้วจะเว้นการตัดผ้าจากตัวต้นแบบเหลือไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร ถึง ครั้งนี้ เป็นการเผื่อเย็บ หลังจากที่ตัดผ้าเสร็จแล้วจะมีส่วนที่รีดผ้ากาง คือ แขนเสื้อ ปกคอเสื้อ ขอบเอวกางเกง จะทำการรีดผ้ากางเป็นอย่างแรก เสร็จแล้วจึงนำไปเย็บประกอบชิ้นส่วนต่างๆ หลังจากที่เย็บเสร็จประกอบเป็นเสื้อผ้าที่เราต้องการ จะมีรายละเอียด คือ การเย็บกระดุมเสื้อ การเจาะรังดุม การสอยตะขอ การสอยชายกางเกง เย็บขั้นตอนสุดท้ายเสร็จเป็นอันเสร็จสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 2 ถ่ายภาพ

ภาพที่ 30 ภาพจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายภาพ

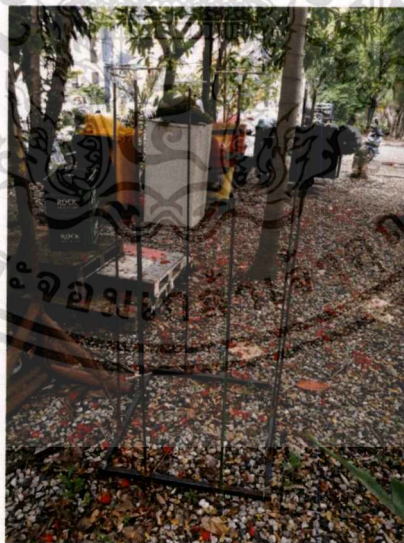
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 ขั้นตอนการถ่ายภาพ

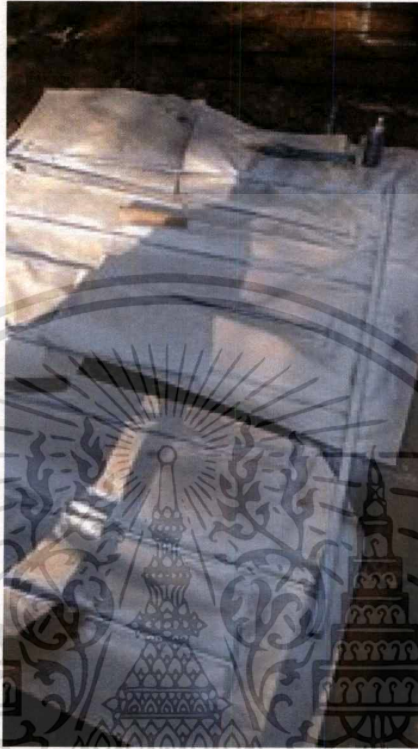
ขั้นตอนการถ่ายภาพจะเป็นขั้นตอนที่สองของกระบวนการทำงาน โดยข้าพเจ้าให้คนใส่ชุดของข้าพเจ้าทุกชุดแล้วจึงนับมาปรับแต่งเก็บรายละเอียดใน โปรแกรม Photoshop จากนั้นเป็นอันเสร็จขั้นตอนการทำศิลปะภาพถ่าย

ขั้นตอนการ Setting

ภาพที่ 32 ภาพโครงเหล็กไว้สำหรับติดตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 ภาพการพันสิกรองพื้น โครงเหล็ก

ภาพที่ 34 ภาพการติดตั้งตัวงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์งานศิลปนิพนธ์ชุด “แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม” โดยข้าพเจ้าพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะออกเป็นส่วน ๆ โดยทางด้านทัศนธาตุจะวิเคราะห์ในเรื่องของรูปทรง พื้นผิว เส้น การจัดองค์ประกอบศิลป์ และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในด้านเทคนิคกรรมวิธีการแสดงออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่าทางด้านความงาม ทางด้านสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม” ข้าพเจ้านำเสนอศิลปะแบบจัดวางและภาพถ่าย โดยใช้วิธีการเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม แล้วหลังจากนั้นจึงเป็นกระบวนการภาพถ่ายและติดตั้งผลงาน

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามีความสนใจ ให้ความสำคัญกับมนุษย์ที่ต้องอยู่ภายใต้ชุดเครื่องแบบ (Uniform) ในปัจจุบัน กฎเกณฑ์ข้อบังคับของการใส่ชุดเครื่องแบบที่ทำให้เห็นถึงบทบาทของเครื่องแบบแสดงถึงการตัดบั้งเจกบุคคล สิทธิเสรีภาพ ความเป็นอำนาจนิยม

4.1.2 เนื้อหา (Content)

เนื้อหาของผลงานจะเป็นการเสียดสีสังคม ในปัจจุบันเกี่ยวกับชุดเครื่องแบบด้วยกระบวนการทำซ้ำ การต่อเนื่องกัน การปะติดปะต่อกัน ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการเย็บผ้าจากต้นแบบของเสื้อผ้าที่มีการผลิตจำนวนมาก คือ เสื้อนักศึกษา กางเกงของพนักงานออฟฟิศ

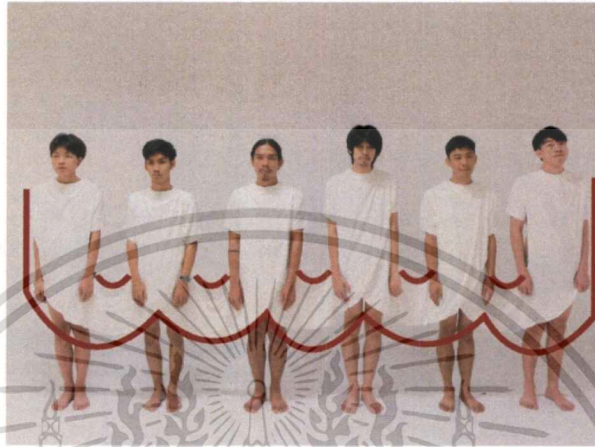
4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออก 2 รูปแบบ คือทางศิลปะการจัดวาง และ ศิลปะภาพถ่าย

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ผลงานศิลปะนิพนธ์โดยข้าพเจ้าเลือกวิเคราะห์ผลงาน โดยรวม เนื่องจากทั้งชุดศิลปนิพนธ์นี้มีการใช้ทัศนธาตุใกล้เคียงกัน

ผลงานชิ้นที่ 1
เส้น (LINES)

ภาพที่ 35 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นในผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 36 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 37 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นของผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

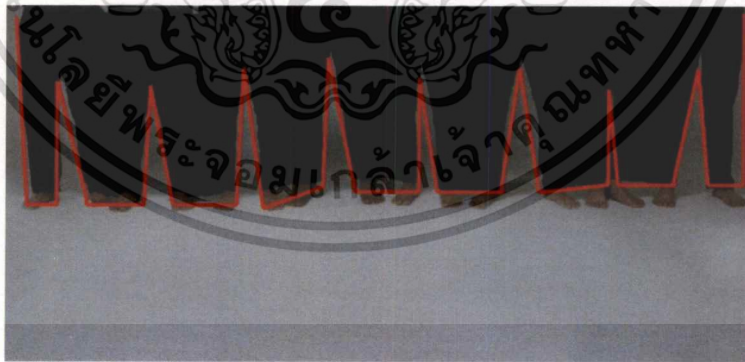
ภาพที่ 38 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นของผลงานชิ้นที่ 4

เส้นในงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ จะเป็นเส้นนำสายตาของรอบนอกของเสื้อผ้า จะแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงกันความต่อเนื่องกันของตัวเสื้อผ้า

รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 39 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 40 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 41 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงของผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรงในงานศิลปะปะนิพนธ์ชิ้นนี้ จะเป็นรูปทรงของเสื่อผ้าสำเร็จรูป เกิดการตัดเย็บขึ้นมาใหม่ โดยเป็นรูปทรงจากความเป็นเรขาคณิตแสดงให้เห็นถึงความเป็นระบบระเบียบ

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 42 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 1

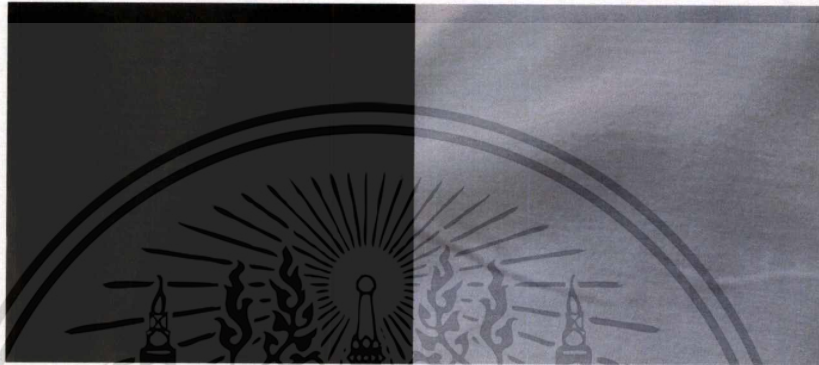

ภาพที่ 43 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 45 ภาพพื้นผิวของผ้าไหมอิตาลีและผ้าคอตตอน

พื้นผิวของผ้าจะแสดงให้เห็นถึงความเรียบเนียน แสดงให้เห็นถึงความเรียบร้อย
ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 46 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 47 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 2

ภาพที่ 48 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 3

ภาพที่ 49 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของผลงานชั้นที่ 4

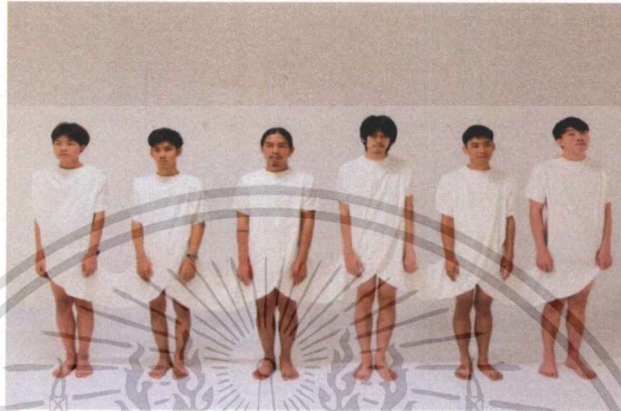
ที่ว่างระหว่างตัวงานต่อตัวงานจะมีความเท่ากันในทุกๆตัวเกิดจากการตัดต้นแบบของเสื้อผ้า และ
ข้าพเจ้าให้คนที่สวมใส่ เว้นช่องไฟอย่างเท่าๆกัน แสดงให้เห็นถึงความเป็นระบบระเบียบความ
เนียบ

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออกผ่านผลงานศิลปะการจัดวาง ผลงาน
ศิลปะภาพถ่าย ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกเสียคดี โดยข้าพเจ้าแสดงทัศนคติ
ต่อเสื้อผ้าเครื่องแบบ ผ่านผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพที่ 50 : ภาพผลงานชิ้นที่ 1

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้รูปทรง พื้นผิวอย่างต่อเนื่องกัน เพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยการใช้รูปทรงจำนวนเท่าๆกันเหมือนกัน มากมาสร้างจังหวะที่มีแบบแผน สามารถควบคุมส่วนต่างๆที่รวมตัวกันอยู่ โดยเฉพาะเส้น ที่เป็นการสร้างแบบให้เกิดความต่อเนื่องในผลงาน

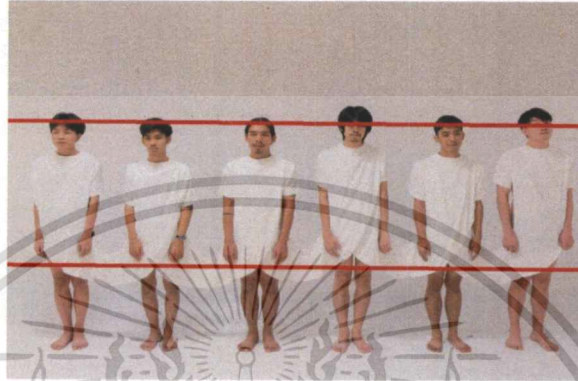

ภาพที่ 51 ภาพวิเคราะห์ความหลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกันของรูปทรงที่มีความวิจิตรประณีต ความละเอียดในผลงานของข้าพเจ้าเป็นความหลากหลายทางการใช้รูปทรงที่รูปทรงเสื้อผ้าที่มาจากต้นแบบของความเป็นเรขาคณิตกับรูปทรงอินทรีย์รูปร่างมนุษย์ โดยการซ้ำและการแปรเปลี่ยนของรูปทรงเดียวกัน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นการประสานกันทั้งผลงาน

ภาพที่ 52 ภาพวิเคราะห์ความสมดุล

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

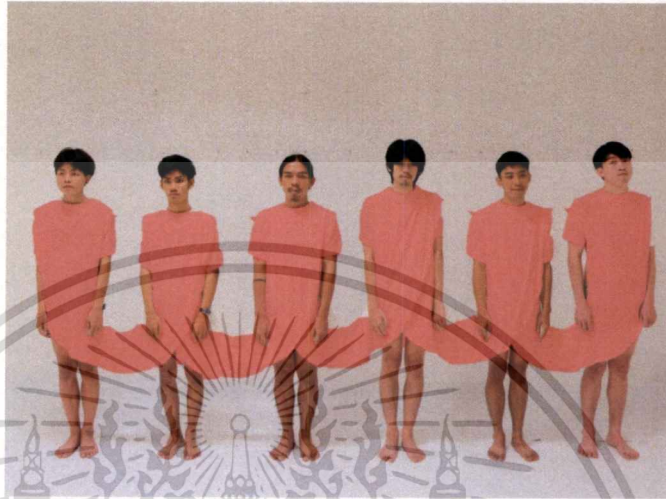
การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้าให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ต้องการแสดงความเคลื่อนไหวด้วยรูปทรงที่เหมือนกัน ต่อเนื่องกัน

ภาพที่ 53 ภาพวิเคราะห์ความเป็นสัดส่วน

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติของรูปทรง ที่วาง ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกเป็นสัดส่วนที่เป็นระบบ ระเบียบ มีความเรียบร้อย โดยมีการซ้ำกันต่อเนื่องกัน

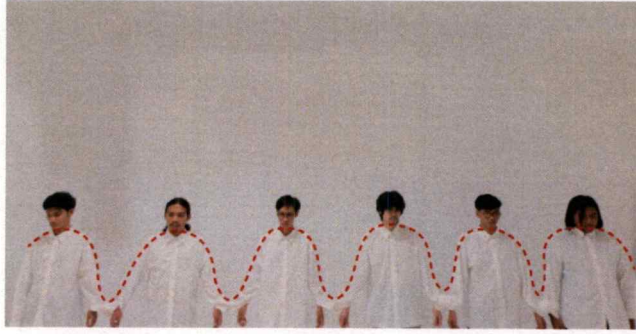
ภาพที่ 54 ภาพวิเคราะห์ความเป็นเด่น

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างผลงาน ให้บทบาทสำคัญแก่รูปทรงและพื้นผิวเหนือทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้ รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่ นำเสนอ

ภาพที่ 55 ภาพวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 56 ภาพวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เส้น รูปทรง พื้นผิว สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการต่อเนื่องกันของ รูปทรงและพื้นผิวจำนวนมาก การทำซ้ำ ให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงความเป็นระบบระเบียบ

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ “แฟชั่นเสื้อผ้าภายใต้การควบคุม” เป็นการถ่ายทอดทัศนคติในแง่ลบของข้าพเจ้าในเรื่องเสื้อผ้าเครื่องแบบที่มนุษย์ใส่อยู่ในปัจจุบัน ข้าพเจ้าตระหนักถึง กฎเกณฑ์ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในความเป็นชุดเครื่องแบบ การใส่ชุดเครื่องแบบถือเป็นวัฒนธรรมอำนาจนิยมอย่างหนึ่ง ชุดเครื่องแบบของมนุษย์ในปัจจุบัน ที่เป็นสัญลักษณ์ได้ทั้งความมีอำนาจ ที่มีความต้องการให้ผู้สวมใส่อยู่ในรูปรอย แบบเดียวกัน สลายความปัจเจกบุคคลของผู้สวมใส่ออกไปแล้วก็ตาม จำแนกสถานะระหว่างบุคคลออกจากกันที่ส่งผลต่อสังคม วัฒนธรรม การเมือง

โดยข้าพเจ้านำเสนอผลงานโดยกระบวนการ การนำเสนอแบบศิลปะการจัดวาง และศิลปะภาพถ่าย โดยใช้วิธีการตัดเย็บ จากทัศนธาตุของสินค้าที่มีการผลิตจำนวนมาก(Mass production) เนื่องจาก สินค้าที่มีการผลิตจำนวนมาก(Mass production) ที่มีระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมที่ต้องมีความเป็นระบบระเบียบ ความต่อเนื่องกัน เชื่อม โยงกัน ซึ่งเชื่อมโยงกับความเป็นชุดเครื่องแบบ

การสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลรวมทั้งแก้ไขปัญหาในการทำงาน เพื่อประโยชน์ในการสร้างงานศิลปะต่อไป

บรรณานุกรม

ความหมายของเสื้อผ้า [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://th.wikipedia.org/wiki/>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 20 เมษายน 2561)

เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มปัจจัยสี่ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://nicksudarat41.wordpress.com>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 20 เมษายน 2561)

อิทธิพลของเสื้อผ้า [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://sites.google.com/site/sersthsastrbththi7/home/1>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 20 เมษายน 2561)

ยูนิฟอร์ม [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://blogazine.pub/blogs/chayaaof/post/5855>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 20 เมษายน 2561)

เครื่องแบบ อำนาจแห่งอาภรณ์ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://waymagazine.org/power-uniform-2/>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 25 เมษายน 2561)

การบังคับใส่ชุดชนิดต่างๆ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://prachatai.com/journal/2018/01/75033>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 25 เมษายน 2561)

ยกเลิกระเบียบเรื่องผมทรงนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://www.change.org/p>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 5 พฤษภาคม 2561)

คลิปเหตุการณ์ประท้วงรุนแรงวันแรงงานทั่วโลก [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://www.youtube.com/watch?v=YoIbtBedIHM>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2561)

การปฏิวัติอุตสาหกรรม [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://suphannigablog.wordpress.com>)

การศึกษากระบวนการทำงานของโรงงานเสื้อผ้าอุตสาหกรรม: กรณีศึกษาบริษัทบุตคิ นิวซิตี จำกัด

(มหาชน) [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789/798/?jsessi%20onid=62E79F28E9A8E77780F89032E284117B?sequence=1>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 13 พฤษภาคม 2561)

การผลิตจำนวนมาก [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(https://www.facebook.com/logistics2014/photos/a.792403620903400.107374190344314888582_8877761400920670337/?type=3&theater)

(วันที่ค้นข้อมูล : 13 พฤษภาคม 2561)

คนงานผู้ถูกลืม [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<https://sites.google.com/site/63wed3436/kar-cad-tang-xaseiyn>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 13 พฤษภาคม 2561)

Studio orta Artwork [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<http://www.studio-orta.com/en/artwork/103/Nexus-Architecture-x-50-Intervention-Koeln>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 9 พฤษภาคม 2561)

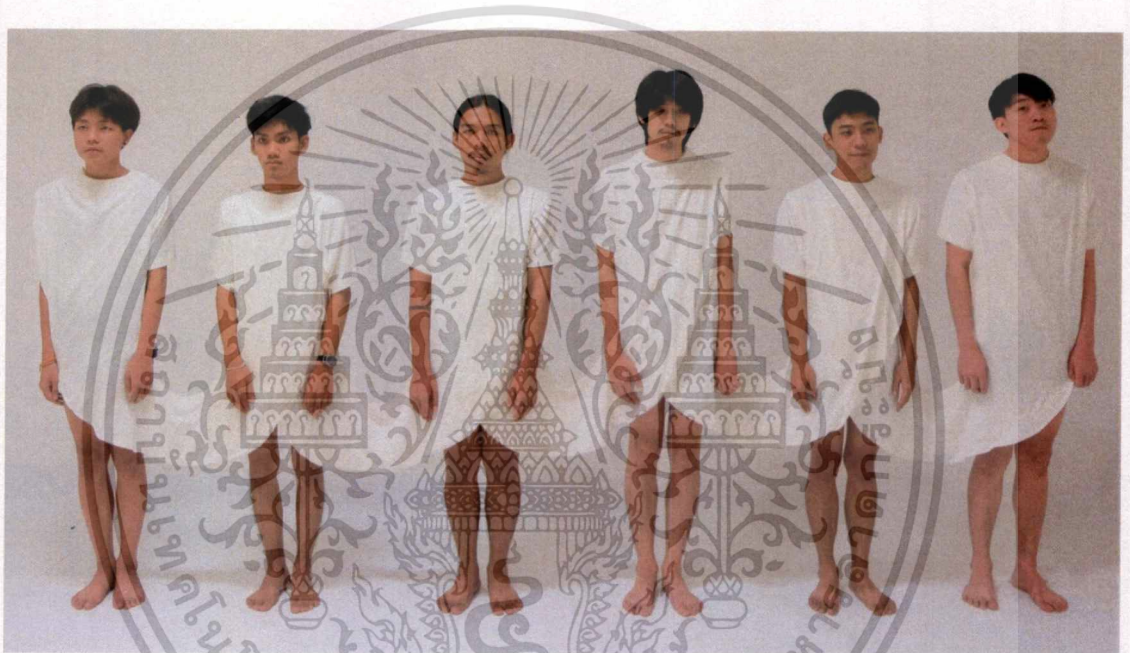
Kaarina Kaikkonen: The Blue Route [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

(<http://www.port-magazine.com/art-photography/kaarina-kaikkonen-the-blue-route/>)

(วันที่ค้นข้อมูล : 9 พฤษภาคม 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน **ชนชั้นแรงงาน**
 เทคนิค **Installation art, Photograph**
 ขนาด **350x80 ซม.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน นักศึกษาชาย
เทคนิค Installation art, Photograph

ขนาด 350x60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สามัคคีชุมนุม

เทคนิค Installation art, Photograph

ขนาด 320x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ประชุม

เทคนิค Installation art, Photograph

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ก๊าวคนละก๊าว

เทคนิค Installation art, Photograph

ขนาด 350x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

